

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Raad	
96/C 134/01	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 17/96 van 18 december 1995, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1973/92 inzake de oprichting van een financieel instrument voor het milieu (LIFE)	1
96/C 134/02	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 18/96 van 4 maart 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 67/548/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen	9
96/C 134/03	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 19/96 van 19 maart 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van de Raad betreffende ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika	12
96/C 134/04	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 20/96 van 21 maart 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een beschikking van het Europees Parlement en de Raad betreffende een geheel van richtsnoeren voor transeuropese telecommunicatienetwerken	18
96/C 134/05	Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 21/96 van 28 maart 1996, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van de Raad betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap	30

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 17/96

door de Raad vastgesteld op 18 december 1995

met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. . . /96 van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1973/92 inzake de oprichting van een financieel instrument voor het milieu (LIFE)

(96/C 134/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 130 S, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag ⁽⁴⁾,

Overwegende dat het financieel instrument voor het milieu LIFE in fasen wordt uitgevoerd; dat de eerste fase afloopt op 31 december 1995;

Overwegende dat in artikel 14, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1973/92 ⁽⁵⁾ wordt bepaald dat de

Commissie voorstellen doet voor eventuele aanpassingen met het oog op de voortzetting van de actie na de eerste fase;

Overwegende dat, gezien de positieve bijdrage die LIFE heeft geleverd aan het bereiken van de doelstellingen van het communautaire milieubeleid, er een tweede fase van vier jaar gestart moet worden die op 31 december 1999 zal eindigen;

Overwegende dat het, op grond van de ervaring die is opgedaan tijdens de eerste fase van LIFE, nodig blijkt de inspanningen te concentreren door duidelijker te omschrijven welke actiegebieden voor communautaire financiële steun in aanmerking kunnen komen, de beheersprocedures te verbeteren, en de selectie- en evaluatiecriteria voor deze acties nauwkeuriger vast te stellen;

Overwegende dat het derhalve passend is de doeltreffendheid en doorzichtigheid van de uitvoeringsbepalingen van LIFE en van de procedures voor de informatie van het publiek en de potentiële begunstigen te verbeteren;

Overwegende dat in het kader van voorbereidende acties gezamenlijke transnationale maatregelen, samenwerking en kennisoverdracht tussen (plaatselijke, regionale of nationale) overheidsinstanties en/of niet-overheidsinstanties en/of sociaal-economische actoren zouden moeten worden bevorderd;

Overwegende dat de Aanvullende Protocolen bij de Europa-Overeenkomsten tussen de Gemeenschap en bepaalde landen in Midden- en Oost-Europa voorzien in

⁽¹⁾ PB nr. C 184 van 18. 7. 1995, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 18 van 22. 1. 1996, blz. 15.

⁽³⁾ PB nr. C 100 van 2. 4. 1996, blz. 115.

⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement uitgebracht op 17 november 1995 (PB nr. C 323 van 4. 12. 1995, blz. 158), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van . . . (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van . . . (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁵⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 1.

de deelname van deze landen aan communautaire programma's, met name op het gebied van het milieu;

Overwegende dat bovengenoemde landen in Midden- en Oost-Europa zelf moeten instaan voor de aan hun deelname verbonden kosten; dat de Gemeenschap evenwel, indien passend, voor specifieke gevallen en in overeenstemming met de voorschriften die van toepassing zijn op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen en de relevante associatieovereenkomsten, kan besluiten de nationale bijdrage van het betrokken land aan te vullen;

Overwegende dat het noodzakelijk is, voor derde landen aan de Middellandse Zee of de Oostzee die niet behoren tot de landen in Midden- en Oost-Europa die associatieovereenkomsten met de Europese Gemeenschap ondertekend hebben, acties op het gebied van technische bijstand en demonstratie ten uitvoer te leggen;

Overwegende dat in deze verordening voor de gehele looptijd van het programma een financieel referentiebedrag wordt opgenomen in de zin van punt 2 van de Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 maart 1995, waarbij de in het Verdrag vastgelegde bevoegdheden van de begrotingsautoriteit onverlet worden gelaten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 1973/92 wordt als volgt gewijzigd:

- De artikelen 1 en 2 worden vervangen door:

„Artikel 1

Er wordt een financieel instrument voor het milieu ingesteld, hierna „LIFE” te noemen.

Het algemene doel van LIFE is bij te dragen tot de ontwikkeling en, waar dienstig, tot de uitvoering van het beleid en de wetgeving van de Gemeenschap op milieugebied.

Artikel 2

De volgende acties komen in aanmerking voor financiële steun uit hoofde van LIFE:

- Voor wat de Gemeenschap betreft

- acties betreffende de instandhouding van de natuur:

acties, als omschreven in artikel 1, onder a), van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (*), die nodig zijn voor de uitvoering

van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (**) en van Richtlijn 92/43/EEG en in het bijzonder voor de totstandbrenging van het Europees Netwerk Natura 2000;

- overige acties voor de tenuitvoerlegging van het communautaire beleid en de communautaire wetgeving op milieugebied:

- innoverende acties en demonstratieacties met het oog op de bevordering van duurzame ontwikkeling in de industriële activiteiten;

- demonstratieprojecten, stimuleringsacties en acties voor technische bijstand aan de lokale besturen met het oog op de integratie van milieu-overwegingen in de ruimtelijke ordening ter bevordering van duurzame ontwikkeling;

- voorbereidende acties met het oog op de tenuitvoerlegging van het communautaire beleid en de communautaire wetgeving op milieugebied, met name:

— bescherming en rationeel beheer van de kustgebieden;

— vermindering van afvalstoffen, met name toxische en gevaarlijke afvalstoffen;

— bescherming van de watervoorraden, met inbegrip van afvalwaterzuivering;

— luchtverontreiniging, verzuring, ozon in de troposfeer

- Voor wat betreft derde landen aan de Middellandse Zee of de Oostzee, met uitzondering van de landen van Midden- en Oost-Europa die associatieovereenkomsten met de Europese Gemeenschap hebben gesloten:

- technische bijstand voor de totstandbrenging van de nodige overheidsstructuren op milieugebied alsook voor het opstellen van beleidsmaatregelen en actieprogramma's op milieugebied;

- demonstratie-acties ter bevordering van duurzame ontwikkeling.

- Begeleidende maatregelen die nodig zijn voor de controle, de evaluatie of de bevordering van de in het kader van de punten 1 en 2 uitgevoerde acties, alsook de verspreiding van informatie over de opgedane ervaring en de resultaten van deze acties.

(*) PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

(**) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/24/EG (PB nr. L 164 van 30. 6. 1994, blz. 9)."

2. Artikel 3 wordt geschrapt.

3. De artikelen 7 en 8 worden vervangen door:

„Artikel 7

1. LIFE wordt in fasen uitgevoerd. De tweede fase gaat in op 1 januari 1996 en eindigt op 31 december 1999.

Het financiële referentiebedrag voor de tenuitvoerlegging van de tweede fase voor het tijdvak 1996-1999 bedraagt 450 miljoen ecu.

De begrotingsautoriteit wijst binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten de jaarlijkse kredieten toe.

2. Voor de verdere toepassingsperiode van LIFE moet het referentiebedrag binnen het dan geldende communautaire financiële kader vallen.

3. Op basis van een rapport dat de Commissie vóór 30 september 1997 moet toezenden, stelt de Raad vóór 31 december 1997 een onderzoek in naar het referentiebedrag met het oog op een eventuele herziening van dat bedrag volgens de procedure van het Verdrag, in het kader van de financiële vooruitzichten, rekening houdend met de ontvangen aanvragen.

Artikel 8

1. De voor elk van de in artikel 2 bedoelde actiegieden toe te wijzen middelen bedragen:

- a) 46 % voor acties uit hoofde van artikel 2, punt 1, onder a);
- b) 46 % voor acties uit hoofde van artikel 2, punt 1, onder b), waarvan maximaal 12 % mag worden toegewezen aan acties uit hoofde van artikel 2, punt 1, onder b), onder iii);
- c) 5 % voor acties uit hoofde van artikel 2, punt 2;
- d) 3 % voor acties uit hoofde van artikel 2, punt 3.

2. De communautaire financiële steun voor de in artikel 2, punt 1 en punt 2, onder b), bedoelde acties bedraagt maximaal 50 % van de in aanmerking komende kosten:

In uitzonderlijke gevallen bedraagt deze steun:

- maximaal 30 % van de kosten voor acties die naar verwachting significante inkomsten zullen opleveren. In dit geval dienen de bijdragen van de begunstigden in de financiering ten minste evenveel te bedragen als de communautaire steun;
- maximaal 75 % van de kosten voor acties met betrekking tot prioritair natuurlijke habitats of prioritair soorten in de Europese Unie in de zin

van Richtlijn 92/43/EEG of met uitsterven bedreigde vogelsoorten als bedoeld in Richtlijn 79/409/EEG.

3. De communautaire financiële steun voor de in artikel 2, punt 2, onder a), bedoelde acties voor technische bijstand en voor de in artikel 2, punt 3, bedoelde begeleidende maatregelen bedraagt maximaal 100 % van de kosten voor deze acties.”.

4. Artikel 9 wordt vervangen door:

„Artikel 9

1. De Lid-Staten dienen bij de Commissie voorstellen in voor te financieren acties. Indien er meer dan één Lid-Staat bij een actie is betrokken, wordt het voorstel ingediend door de Lid-Staat waar de coördinerende autoriteit of instantie is gevestigd.

Aanvragen moeten vóór 31 januari bij de Commissie worden ingediend. De Commissie beslist vóór 31 juli over deze aanvragen.

2. De Commissie kan evenwel, door middel van in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* gepubliceerde oproepen tot het indienen van blijken van belangstelling, in de Gemeenschap gevestigde natuurlijke of rechtspersonen uitnodigen steunaanvragen in te dienen voor acties die voor de Gemeenschap van bijzonder belang zijn.

3. De aanvragen van derde landen worden door de betrokken nationale instanties bij de Commissie ingediend.

4. De Commissie verstrekt de Lid-Staten een samenvatting van de hoofdpunten en de inhoud van de voorstellen die naar aanleiding van de oproepen tot het indienen van blijken van belangstelling zijn binnengekomen, alsmede van de door derde landen ingediende aanvragen. Op verzoek worden de originele documenten voor raadpleging ter beschikking van de Lid-Staten gesteld.

5. Voor de in artikel 2, punt 1, onder a), bedoelde acties en de begeleidende maatregelen geldt de procedure van artikel 21 van Richtlijn 92/43/EEG; andere acties uit hoofde van LIFE inclusief, voor zover wenselijk, de procedure voor de projectkeuze, worden goedgekeurd volgens de procedure van artikel 13 van deze verordening. De Commissie stelt de comités van artikel 21 van Richtlijn 92/43/EEG en artikel 13 van deze verordening in kennis van de toepassing van de in artikel 9 bis vermelde criteria en prioriteiten.

De goedgekeurde acties worden gevolgd door:

- voor in de Gemeenschap uit te voeren acties, een door de Commissie tot de Lid-Staten gerichte kaderbeschikking betreffende de geselecteerde voorstellen, en tot de begunstigden gerichte individuele beschikkingen betreffende de specifieke acties;

— voor in derde landen uit te voeren acties, een contract of overeenkomst met de begunstigen die belast zijn met de uitvoering van de bedoelde acties, waarin de rechten en plichten van de partners zijn vastgelegd.

6. Het bedrag aan financiële steun, de wijze van financiering en controle, alsmede alle technische voorwaarden waaraan bij de uitvoering van de steunverlening moet worden voldaan, worden, afhankelijk van de aard en vorm van de goedgekeurde actie, bepaald en vastgelegd in de beschikking van de Commissie dan wel in het contract of de overeenkomst met de begunstigen.”.

5. De volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 9 bis

1. De voorgestelde en in artikel 2 bedoelde acties moeten in overeenstemming zijn met de bepalingen van het Verdrag en de communautaire wetgeving en dienen aan de volgende criteria te voldoen:

a) algemene criteria voor acties in de Europese Gemeenschap:

- de acties moeten van communautair belang zijn en een significante bijdrage leveren tot de uitvoering van het beleid en de wetgeving van de Gemeenschap op milieugebied;
- zij moeten uitgevoerd worden door technisch en financieel gezonde deelnemers;
- zij moeten uitvoerbaar zijn op het stuk van de technische voorstellen, het beheer (planning, begroting) en het rendement;
- bijdragen aan een multinationale aanpak kan een extra criterium zijn voor zover die aanpak, in vergelijking met een nationale aanpak, vermoedelijk meer resultaten oplevert voor wat betreft haalbaarheid, logica en kosten;

b) bijzondere criteria voor acties in de Gemeenschap:

- i) acties op het gebied van de instandhouding van de natuur zoals omschreven in artikel 2, punt 1, onder a), moeten betrekking hebben op:
  - de door een Lid-Staat krachtens artikel 4 van Richtlijn 92/43/EEG voorgestelde gebieden, of
  - overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG ingedeelde gebieden, of
  - in Richtlijn 92/43/EEG, bijlagen II en IV, of in Richtlijn 79/409/EEG, bijlage I, genoemde soorten;

ii) acties op het gebied van industriële activiteiten moeten naar gelang van het geval voldoen aan een of meer passende criteria, namelijk:

- oplossingen bieden voor een probleem dat zich zeer vaak in de Gemeenschap voordoet, of dat een punt van ernstige bezorgdheid is voor bepaalde Lid-Staten;
- technisch innoverend zijn en vooruitgang betekenen;
- een voorbeeldfunctie hebben en vooruitgang betekenen ten opzichte van de huidige situatie;
- een ruime toepassing kunnen bevorderen van op milieubescherming gerichte gebuiken en technologie;
- gericht zijn op de ontwikkeling en de overdracht van know-how die kan worden gebruikt in identieke of soortgelijke situaties;
- uit milieu-oogpunt een potentieel bevredigende kosten/batenverhouding hebben;

iii) acties ten gunste van plaatselijke overheden moeten naar gelang van het geval voldoen aan een of meer passende criteria, namelijk:

- oplossingen bieden voor een probleem dat zich veelvuldig in de Gemeenschap voordoet, of dat een punt van ernstige bezorgdheid is voor bepaalde Lid-Staten;
- vernieuwing van de beoogde acties inhouden door de toegepaste methode;
- een voorbeeldfunctie hebben en vooruitgang betekenen ten opzichte van de huidige situatie;
- samenwerking op milieugebied bevorderen;

iv) voorbereidende acties moeten acties van meer structurele aard voorbereiden;

c) criteria voor acties in derde landen:

- van belang zijn voor de Europese Gemeenschap, met name door bij te dragen tot de uitvoering van regionale en internationale beleidslijnen en overeenkomsten;
- bijdragen tot het tot stand brengen van een aanpak die bevorderlijk is voor duurzame ontwikkeling op internationaal, nationaal of regionaal niveau;
- oplossingen bieden voor milieuproblemen die wijdverbreid zijn in de regio en in de betrokken sector;

- samenwerking bevorderen op grensoverschrijdend, transnationaal of regionaal niveau;
- haalbaarheid garanderen met betrekking tot technische voorstellen, beheer (planning, begroting) en rendement;
- uitgevoerd worden door technisch en financieel gezonde deelnemers.

2. Aanvragen uit hoofde van artikel 2, punt 1, onder b), i) en ii), die aan geen van de in artikel 9 bis, punt 1, onder b), ii) en iii), genoemde criteria voldoen, komen niet in aanmerking voor financiële steun uit hoofde van LIFE.

Artikel 9 ter

Met betrekking tot de verzoeken inzake de in artikel 2, punt 1, onder b), i), ii) en iii), bedoelde acties worden de volgende kosten geacht niet in aanmerking te komen:

- kosten van studies die niet specifiek betrekking hebben op het doel van de gefinancierde acties;
- kosten betreffende investeringen voor grootschalige infrastructuur of investeringen van structurele niet-innoverende aard;
- kosten voor activiteiten op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling;
- activiteiten die reeds op industriële schaal werden beproefd.”.

6. Artikel 10, lid 1, wordt vervangen door:

„1. Teneinde de acties van de begunstigden van de financiële steun van de Gemeenschap te doen slagen, neemt de Commissie de nodige maatregelen om:

- te verifiëren dat de door de Gemeenschap gefinancierde acties correct en in overeenstemming met deze verordening zijn uitgevoerd;
- onregelmatigheden te voorkomen en te vervolgen;
- door misbruik of nalatigheid ten onrechte ontvangen middelen te recupereren.”.

7. Artikel 11, lid 1, wordt vervangen door:

„1. De Commissie kan het bedrag van de voor een actie verleende financiële steun verminderen, op-

schorten of terugvorderen indien zij onregelmatigheden constateert, met inbegrip van het niet voldoen aan de bepalingen van deze verordening, of indien blijkt dat een belangrijke wijziging in de actie is aangebracht die strijdig is met de aard of de uitvoeringsvoorwaarden van de actie en waarvoor de Commissie niet om goedkeuring is verzocht.”.

8. Artikel 12, lid 1, wordt vervangen door:

„1. De Commissie zorgt voor een doeltreffend toezicht op de uitvoering van de door de Gemeenschap gefinancierde activiteiten; dit toezicht heeft ook betrekking op het voldoen aan de bepalingen van deze verordening. Het toezicht geschiedt aan de hand van verslagen die volgens door de Commissie en de begunstigde overeengekomen procedures worden opgesteld, en aan de hand van steekproefsgewijze controles.”.

9. Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 13 bis

Het LIFE-instrument staat open voor deelneming van de geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa (LMOE), op de voorwaarden zoals omschreven in de met deze landen reeds gesloten of nog te sluiten aanvullende protocollen bij de associatieovereenkomsten betreffende de deelname aan communautaire programma's, op basis van aanvullende kredieten.”.

10. Artikel 14 wordt vervangen door:

„Artikel 14

Uiterlijk op 31 december 1998 legt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor over de toepassing van deze verordening, als ook over het gebruik van de kredieten, en doet zij voorstellen voor eventuele aanpassingen met het oog op voortzetting van de actie na de tweede fase.

Overeenkomstig het Verdrag neemt de Raad een besluit over de uitvoering van de derde fase vanaf 1 januari 2000.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te ...

Voor de Raad

De Voorzitter

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 11 mei 1995 heeft de Commissie een op artikel 103 S, lid 1, van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel voor een verordening ingediend ⁽¹⁾ tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1973/92 van de Raad inzake de oprichting van een financieel instrument voor het milieu (LIFE).
2. Het Europees Parlement heeft op 17 november 1995 in eerste lezing advies uitgebracht ⁽²⁾.

In aansluiting op dit advies heeft de Commissie op 26 januari 1996 een gewijzigd voorstel ingediend ⁽³⁾.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft op 25 oktober 1995 advies uitgebracht ⁽⁴⁾. Het Comité van de Regio's deed dit op 21 september 1995 ⁽⁵⁾.

3. De Raad heeft op 18 december 1995 met eenparigheid van stemmen een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 189 C van het Verdrag.

II. DOELSTELLING

4. Doel van het verordeningvoorstel is, in het licht van de tijdens de eerste drie jaar van de toepassing van LIFE opgedane ervaring:
  - de actiegebieden die voor financiering uit LIFE in aanmerking komen, opnieuw te definiëren;
  - het toepassingsgebied van LIFE uit te breiden tot de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa;
  - de beheersprocedures te verduidelijken, door een onderscheid te maken tussen natuurbescherming en andere activiteiten;
  - de procedure voor de selectie van projecten te verbeteren door het vaststellen van nieuwe financierbaarheidscriteria.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

5. Algemene opmerkingen

Rekening houdend met de hierboven omschreven doelstelling heeft de Raad getracht een voldoende soepel en doeltreffend instrument uit te werken, waardoor optimaal gebruik kan worden gemaakt van de beschikbare middelen voor acties die reëel bijdragen tot de uitvoering van het beleid en de wetgeving van de Gemeenschap inzake milieu.

Daarvan uitgaande heeft de Raad de meeste amendementen van het Europees Parlement die de Commissie in haar gewijzigd voorstel heeft verwerkt, alsmede amendement nr. 17, letterlijk, inhoudelijk of gedeeltelijk overgenomen.

6. Specifieke opmerkingen

(Tenzij anders aangegeven, wordt hieronder verwezen naar de tekst van het gewijzigde voorstel; de **vetgedrukte** gedeelten hebben betrekking op de tekst van het gemeenschappelijk standpunt).

⁽¹⁾ PB nr. C 184 van 18. 7. 1995 blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 323 van 4. 12. 1995, blz. 158.

⁽³⁾ PB nr. C 92 van 28. 3. 1996, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB nr. C 18 van 22. 1. 1996, blz. 15.

⁽⁵⁾ PB nr. C 100 van 2. 4. 1996, blz. 115.

De Raad heeft de volgende — door de Commissie aanvaarde — wijzigingen aangebracht in het gewijzigd voorstel van de Commissie:

i) *Artikelen 1 en 2, punten 1 en 2*

De voor financiering in aanmerking komende acties worden in deze artikelen op vele punten dubbel vermeld (de algemene doelstelling wordt voor bepaalde specifieke acties herhaald, in de definitie van de doelstelling worden doel en middelen door elkaar gehaald, de instandhoudingsacties worden tweemaal — zij het op verschillende wijze — gedefinieerd, enz.). Het is derhalve overzichtelijker om de doelstelling van de acties (in **artikel 1**) te scheiden van die welke in **artikel 2** worden genoemd en eventueel gedefinieerd.

Bepaalde definities (voorbereidende acties, demonstratieprojecten, projecten van technische bijstand) zijn niet opgenomen, omdat in de desbetreffende selectiecriteria (**artikel 9 bis, lid 1, onder b), ii) en iii)**) reeds de in die definities voorkomende begrippen staan; bovendien geeft de **6e overweging** de inhoud van de voorbereidende acties weer. Ook zijn sommige actiegebieden (bijvoorbeeld water) algemener geformuleerd dan de Commissie of het Parlement heeft gedaan. Er is dus geen inhoudelijk verschil, wat de aard van de voor steun in aanmerking komende acties betreft.

Voorts zij erop gewezen dat de Raad het niet nodig heeft geacht de landen van Midden- en Oost-Europa voor bepaalde acties in het bijzonder te vermelden, omdat hun deelneming aan Life bij **artikel 13 bis** wordt geregeld; daarbij wordt geen enkele actie bij voorbaat uitgesloten of voorgetrokken. In verband met het geringe begrotingspercentage dat voor de in **artikel 2, punt 2**, bedoelde acties is uitgetrokken, heeft de Raad het toepassingsgebied van de technische bijstands- of demonstratieprojecten ook niet nader omschreven, zodat natuurbehoud (amendement nr. 15) bijgevolg niet van de werkingssfeer wordt uitgesloten.

Wat ten slotte de begeleidende maatregelen (**artikel 2, punt 3**) betreft, leek het de Raad logischer om ze alleen toe te passen op de tijdens de tweede fase uitgevoerde acties.

ii) *Artikel 7, punt 3, en artikelen 8 en 8 bis, punt 5*

— **Artikel 7**: evenals het Parlement achtte de Raad het dienstig een financieel referentiebedrag op te nemen, net zoals in de eerste fase van LIFE en conform de interinstitutionele verklaring van 6 maart 1995 in dat verband (zie ook **laatste overweging**). Volgens de Raad zijn de huidige begrotingsvooruitzichten echter van dien aard dat het door de Commissie in haar voorstel beoogde bedrag (450 miljoen ecu) niet kan worden overschreden. Gelet op de behoeften waaraan LIFE moet voldoen, was de Raad evenwel van oordeel dat een eventuele herziening van dit bedrag dient te worden overwogen (**artikel 7, lid 3**).

— **Artikel 8**: de Raad heeft de door de Commissie voorgestelde verdeling van toe te wijzen middelen overgenomen, al achtte hij het om de eerder genoemde redenen (zie onder i), derde alinea) niet nodig de verdeling over acties voor natuurbehoud en andere acties als bedoeld in lid 1, onder c), te specificeren. In **lid 1, onder b)**, leek het hem daarentegen logisch om het voor voorbereidende acties beschikbare bedrag, in verband met de aard ervan, te begrenzen. Evenmin als de Commissie heeft de Raad — wat de door de landen in Midden- en Oost-Europa gevoerde acties betreft — amendement nr. 18, tweede alinea, overgenomen; in **artikel 13 bis** wordt namelijk de financiering van die acties nader geregeld (zie ook **8e overweging**).

De Raad heeft ook de Commissie gevolgd wat betreft de percentages van de financiële steun, met uitzondering van de bepaling betreffende door NGO's voorgestelde acties; uitgangspunt is dat de aard van de actie, en niet de initiatiefnemer, bepalend is voor de vaststelling van de steun. De bepaling inzake de financiering van acties van landen in Midden- en Oost-Europa (**artikel 8, lid 2 bis**) is inhoudelijk opgenomen in **artikel 13 bis**.

— Artikel 8 bis: de Raad heeft deze bepaling niet aanvaard, omdat zij niet te rijmen valt met de vereenvoudiging van de besluitvorming die in deze fase van LIFE wordt nagestreefd en met name met de schrapping van de herzienbare prioriteiten in de eerste fase.

iii) *Artikel 9, lid 6*

De Raad achtte het dienstig de bepaling van artikel 9, lid 2, die reeds voorkwam in Verordening (EEG) nr. 1973/92, te behouden, omdat de deelnemers daardoor beter kunnen worden gediversifieerd.

Wat betreft de data voor het toezenden en selecteren van projecten (artikel 9, lid 1), meende de Raad dat latere data gemakkelijker kunnen worden gehonoreerd.

In lid 4 is het onderscheid tussen derde landen en geassocieerde landen komen te vervallen, omdat zo'n onderscheid voor deze bepaling irrelevant is.

Lid 6 — op grond waarvan in de tussen de Commissie en de begunstigde gesloten overeenkomst een passende flexibiliteit moet worden geïntroduceerd — is voor deze fase van LIFE even belangrijk als voor de vorige en werd dus behouden.

iv) *Artikel 9 bis, punt 1*

De Raad heeft in wezen getracht de diverse criteria te verduidelijken, te herschikken en te versterken, teneinde de selectieprocedure voor de projecten te verbeteren zodat de doelstellingen van LIFE vlotter kunnen worden verwezenlijkt.

Ook hier, en om dezelfde redenen als voorheen, heeft de Raad (**artikel 9 bis, lid 1, onder c)**) het niet dienstig geacht om derde landen te onderscheiden naar geassocieerde en andere landen, noch om voor die landen evenveel en even gedetailleerde criteria te hanteren als die welke op de Gemeenschap van toepassing zijn.

Wat het natuurbehoud betreft, is de werkingssfeer van de acties uitgebreid, in zoverre dat de in bijlage IV bij Richtlijn 92/43/EEG vermelde soorten thans onder het toepassingsgebied vallen (**lid 1, onder b), i)**).

In **artikel 9 bis** wordt geen melding gemaakt van „een financiële bijdrage van de investeerder die ten minste gelijk is aan de communautaire steun voor inkomsten opleverende projecten”, omdat die vermelding reeds voorkomt in **artikel 8, lid 2, eerste streepje**.

v) *Artikel 12, punt 8*

Lid 1 is verduidelijkt door de toevoeging van een verwijzing naar het toezicht op de naleving van de bepalingen van de LIFE-verordening. De Raad heeft het niet wenselijk geacht om in lid 2 de inhoud van de verslagen te preciseren, omdat zulks niet zou hebben gestrookt met het feit dat „de Commissie vorm en inhoud van de verslagen vaststelt”.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 18/96

door de Raad vastgesteld op 4 maart 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 67/548/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen

(96/C 134/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende dat in een aantal bepalingen van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽⁴⁾, de afkorting „EEG” wordt gebruikt;

Overwegende dat bij artikel G van het Verdrag betreffende de Europese Unie het begrip „Europese Economische Gemeenschap” is vervangen door „Europese Gemeenschap”; dat het derhalve passend is in bovenbedoelde bepalingen de afkorting „EEG” te vervangen door de afkorting „EG”;

Overwegende dat ondernemingen gewoonlijk etiketten in grote hoeveelheden inkopen en dat bovendien bepaalde gevaarlijke stoffen die op geldige wijze van een etiket met de „EEG”-afkorting zijn voorzien, gedurende een vrij lange periode op de plaats van productie kunnen worden opgeslagen voordat zij in de handel worden gebracht; dat

een wijziging van de te gebruiken afkorting derhalve extra kosten kan veroorzaken; dat het bijgevolg dienstig is de ondernemingen een redelijke overgangperiode toe te staan waarin gevaarlijke stoffen in de handel mogen worden gebracht welke voorzien zijn van een etiket met de vermeldingen „EEG-nummer” en „EEG-etikettering”;

Overwegende dat Richtlijn 67/548/EEG derhalve dient te worden gewijzigd,

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 67/548/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- a) in artikel 21, lid 2, wordt de uitdrukking „EEG-nummer” vervangen door „EG-nummer”;
- b) in artikel 23, lid 2, onder f), wordt de uitdrukking „EEG-nummer” vervangen door „EG-nummer” en de uitdrukking „EEG-etikettering” door „EG-etikettering”.

In afwijking van het bepaalde in artikel 1 staan de Lid-Staten het gebruik toe van etiketten met vermelding van de uitdrukking „EEG-nummer” en de uitdrukking „EEG-etikettering” tot en met 31 december 2000.

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juni 1998 aan deze richtlijn te voldoen. De Lid-Staten stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. C 73 van 13. 3. 1996, blz. 20.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 28 februari 1996 (nog niet in het Publikatieblad verschenen).

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 13 februari 1996 (PB nr. C 65 van 4. 3. 1996, blz. 26), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad), en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 196 van 16. 8. 1967, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

Artikel 3

Gedaan te...

Deze richtlijn treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Voor het Europees Parlement**Voor de Raad**Artikel 4**De Voorzitter**De Voorzitter*

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 11 december 1995 heeft de Commissie een op artikel 100 A van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel voor een richtlijn ingediend inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen.
2. Het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hebben respectievelijk op 13 februari 1996 (in eerste lezing) en op 28 februari 1996 advies uitgebracht.
3. Op 4 maart 1996 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt overeenkomstig artikel 189 B van het Verdrag vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Het richtlijnvoorstel is erop gericht de afkorting „EEG” op een aantal plaatsen in het dispositief van Richtlijn 67/548/EEG te vervangen door „EG” en de richtlijn aldus in overeenstemming te brengen met artikel G van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

De Raad heeft de door de Commissie voorgestelde tekst op twee punten gewijzigd:

1. een louter redactionele wijziging in de Franse tekst van artikel 1, tweede alinea, waar „autorisent” is vervangen door „permettent”, om te voorkomen dat er verwarring ontstaat in verband met het begrip „autorisation”, waaruit opgemaakt zou kunnen worden dat er sprake is van een besluitvormingsprocedure vóór het op de markt brengen, en
2. in artikel 2, eerste alinea, is de datum gewijzigd waarop de richtlijn door de Lid-Staten in hun nationale wetgevingen moet zijn omgezet. Aangezien de overgangstermijn voor het bedrijfsleven pas op 31 december 2000 afloopt, was de Raad van mening dat een verschuiving van de datum van 1 juni 1997 naar 1 juni 1998 alle Lid-Staten in staat zou stellen zich volgens hun gebruikelijke nationale procedures tijdig aan de richtlijn te conformeren.

De Commissie is met deze beide wijzigingen akkoord gegaan.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 19/96

door de Raad vastgesteld op 19 maart 1996

met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. .../96 van de Raad betreffende ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika

(96/C 134/03)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 130 W,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Volgens de procedure van artikel 189 C van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende dat het beleid van de Gemeenschap ten aanzien van Zuid-Afrika in het verleden werd gekenmerkt door de invoering van negatieve maatregelen, een handelsembargo en economische sancties tegen de voor een politiek van apartheid verantwoordelijke regering, en positieve maatregelen ter ondersteuning van de bevolkingsgroepen die het slachtoffer van de apartheid waren, in het kader van het via non-gouvernementele organisaties ten uitvoer gelegde Speciaal Programma voor Zuid-Afrika;

Overwegende dat de Gemeenschap na de verkiezingen van artikel 194 en de aanstelling van een democratische regering is overgegaan op een koers die het beleid en de hervormingen van de nationale autoriteiten steunde;

Overwegende dat de Raad in zijn verklaring van 25 mei 1993 zijn steun heeft toegezegd aan de totstandbrenging van democratische structuren;

Overwegende dat de Raad van Ministers van Algemene Zaken in zijn verklaring van 19 april 1994 over de toekomstige betrekkingen tussen de Gemeenschap en Zuid-Afrika opnieuw zijn steun heeft toegezegd aan uitbreiding van de samenwerking met Zuid-Afrika met toespitsing van de communautaire steun op de sectoren die de levensomstandigheden van de bevolking, met name de meest achtergestelde bevolkingsgroepen, kunnen verbeteren;

Overwegende dat de in oktober 1994 in Pretoria tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Zuid-Afrika ondertekende samenwerkingsovereenkomst ten doel heeft een harmonische en duurzame sociaal-economische ontwikkeling te bevorderen en de eerste fase vormt van de

totstandbrenging van samenwerking op lange termijn met dat land, en dat met het oog daarop op 31 maart 1995 een voorstel voor onderhandelingsrichtsnoeren door de Commissie bij de Raad is ingediend;

Overwegende dat de begrotingsautoriteit in het kader van de begroting van 1986 heeft besloten een begrotingslijn te creëren ter ondersteuning van ontwikkelingsactiviteiten in dat land;

Overwegende dat de wijze van beheer van de door de Gemeenschap voor de tenuitvoerlegging van deze samenwerking bestemde financiële middelen moet worden vastgesteld;

Overwegende dat er in deze verordening voor de gehele duur van het programma een financieel referentiebedrag is opgenomen in de zin van punt 2 van de verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 maart 1995, zonder dat dit afbreuk doet aan de door het Verdrag aan de begrotingsautoriteit toegekende bevoegdheden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Gemeenschap zet een financiële en technische samenwerking met Zuid-Afrika op ter ondersteuning van het beleid en de hervormingen van de nationale autoriteiten van dat land.

Het communautaire samenwerkingsprogramma, getiteld „Europees programma voor de wederopbouw en ontwikkeling in Zuid-Afrika”, heeft ten doel bij te dragen tot de duurzame en harmonische economische en sociale ontwikkeling van dat land en de grondslagen voor een democratische samenleving en een rechtsstaat waar de mensenrechten en de fundamentele vrijheden geëerbiedigd worden, te consolideren.

In deze context steunt de Gemeenschap bij voorrang de acties ten behoeve van de meest achtergestelde Zuidafrikaanse bevolkingsgroepen.

Artikel 2

1. De krachtens deze verordening ten uitvoer te leggen acties hebben in hoofdzaak betrekking op de volgende gebieden:

⁽¹⁾ PB nr. C 235 van 9. 9. 1995, blz. 5.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 10 oktober 1995 (PB nr. C 287 van 30. 10. 1995, blz. 29), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet in het Publikatieblad verschenen) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet in het Publikatieblad verschenen).

- steun voor de democratisering en de bescherming van de mensenrechten,
- onderwijs en opleiding,
- gezondheidszorg,
- plattelandsontwikkeling,
- stadsontwikkeling en sociale woningbouw,
- steun voor en samenwerking met de particuliere sector, in het bijzonder de kleine en middelgrote ondernemingen,
- institutionele versterking en organisatie van plaatselijke gemeenschappen,
- regionale samenwerking en integratie,
- milieubescherming.

2. Bij haar samenwerkingsacties houdt de Gemeenschap rekening met de prioriteiten van het Zuidafrikaans programma voor wederopbouw en ontwikkeling.

Artikel 3

De samenwerkingspartners die in aanmerking komen voor financiële steun uit hoofde van deze verordening zijn nationale, provinciale en lokale overheden en overheidsinstanties, niet-gouvernementele organisaties en organisaties op Gemeenschapsbasis, regionale en internationale organisaties, instellingen en publieke of particuliere bedrijven.

Artikel 4

1. De middelen die in het kader van de in artikel 1 bedoelde samenwerking kunnen worden gebruikt, omvatten met name studies, technische bijstand, opleiding of andere dienstverlening, leveringen en werken, alsmede financiële controles en evaluatie- en controlemissies.

2. De communautaire financiering, in deviezen of plaatselijke valuta, naar gelang voor de uitvoering van de samenwerking nodig is, kan betrekking hebben op:

- uitgaven voor investeringen, met uitzondering van de aankoop van onroerend goed,
- mits naar behoren gemotiveerd, terugkerende kosten (waaronder beheers-, onderhouds- en werkingskosten) om te zorgen voor een optimale benutting van de in het vorige streepje bedoelde investeringen waarvan de exploitatie tijdelijk een zware last voor de partner is. In die gevallen moet het financieringsvoorstel van de Gemeenschap vergezeld gaan van een plan voor het overnemen van deze kosten door de partner aan het einde van het project.

3. In principe is voor elke samenwerkingsactie een financiële bijdrage van de in artikel 3 bedoelde partners vereist. Deze bijdrage wordt gevraagd binnen de grenzen

van de mogelijkheden van de betrokken partners en naar gelang van de aard van elke actie. In specifieke gevallen en wanneer de partner hetzij een non-gouvernementele organisatie, hetzij een organisatie op Gemeenschapsbasis is, mag de bijdrage naar gelang van zijn mogelijkheden in natura gegeven worden.

4. Er kan gezocht worden naar mogelijkheden voor co-financiering met andere geldverschaffers, met name de Lid-Staten.

5. De Commissie treft alle nodige maatregelen om bekendheid te geven aan de communautaire herkomst van de steun die uit hoofde van deze verordening wordt gegeven.

6. Om de doelstellingen van cohesie en complementariteit, als bedoeld in het Verdrag, te verwezenlijken en om optimale doeltreffendheid van de steun te garanderen, kan de Commissie alle noodzakelijke coördinatiemaatregelen nemen, met name:

- a) het instellen van een systeem van regelmatige informatie-uitwisseling over de acties waarvan financiering door de Gemeenschap en de Lid-Staten plaatsvindt of wordt overwogen;
- b) coördinatie daar waar de acties worden uitgevoerd, door middel van regelmatige bijeenkomsten en informatie-uitwisseling tussen de vertegenwoordigers van de Commissie en de Lid-Staten in het begunstigde land.

7. De Commissie kan in contact met de Lid-Staten alle nodige initiatieven nemen om te zorgen voor een goede coördinatie met de andere betrokken geldverschaffers.

Artikel 5

De financiële steunverlening krachtens deze verordening vindt plaats in de vorm van niet-terugvorderbare hulp.

Artikel 6

De meerjarige indicatieve programmering per doelstelling alsmede het identificeren en uitvoeren van de in artikel 2 bedoelde acties die daaruit voortvloeien, vinden plaats in nauwe samenspraak met de Zuidafrikaanse Regering en rekening houdend met de resultaten van de in artikel 4, leden 6 en 7, bedoelde coördinatie.

Om de programmering voor te bereiden stelt de Commissie in het kader van een geïntensiverde coördinatie met de Lid-Staten, met inbegrip van coördinatie ter plaatse, een overzichtsdokument over de samenwerkingsstrategie op dat door het in artikel 8 bedoeld Comité, hierna „het Comité” te noemen, zal worden behandeld. De Commissie legt het op basis van deze behandeling opgestelde meerjarige indicatieve programma aan het Comité voor om een gedachtenwisseling mogelijk te maken, welke

plaatsvindt op verzoek van de Commissie of van een of meer leden van het Comité. In dat geval geeft het Comité, wanneer het niet mogelijk zou blijken de wenselijke consensus over het overzichtsdocument of het programma te bereiken, zijn advies volgens de in artikel 8 bedoelde procedure. Dezelfde procedure is van toepassing wanneer er wijzigingen van het programma noodzakelijk blijken.

Artikel 7

1. De Commissie is belast met het onderzoek en het beheer van, en de besluitvorming over de in deze verordening bedoelde acties overeenkomstig de geldende begrotings- en andere procedures, met name die van het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

2. Om te zorgen voor transparantie en de verwezenlijking van de in artikel 4, lid 6, genoemde doelstellingen, doet de Commissie de Lid-Staten en hun vertegenwoordigers ter plaatse korte beschrijvingen van de projecten toekomen zodra het besluit is genomen een bepaald project te onderzoeken. Vervolgens werkt de Commissie deze beschrijvingen bij en zendt deze aan de Lid-Staten.

3. De besluiten betreffende acties waarvan de financiering uit hoofde van deze verordening de 2 miljoen ecu per actie overschrijdt, de wijzigingen van deze acties die een overschrijding meebrengt en met meer dan 20 % van het oorspronkelijk voor de betrokken actie overeengekomen bedrag, en de fundamentele wijzigingsvoorstellen die nodig zijn tengevolge van de problemen die zijn gerezen bij de uitvoering van reeds gelanceerde projecten, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 8.

Wanneer de in de eerste alinea bedoelde overschrijding 4 miljoen ecu overschrijdt maar minder bedraagt dan 20 % van het oorspronkelijk uitgetrokken bedrag, wordt het Comité volgens vereenvoudigde en versnelde procedures om een advies verzocht.

De Commissie stelt het Comité op beknopte wijze in kennis van de financieringsbesluiten die zij voornemens is te nemen betreffende projecten en programma's met een waarde van minder dan 2 miljoen ecu. Deze in kennisstelling vindt uiterlijk een week voor dat het besluit wordt genomen plaats.

4. Elke krachtens deze verordening gesloten financieringsovereenkomst of elk krachtens deze verordening gesloten financieringscontract voorziet er met name in dat de Commissie en de Rekenkamer controles ter plaatse kunnen uitvoeren op de gebruikelijke wijzen, vastgesteld door de Commissie in het kader van de geldende bepalingen, met name die van het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

5. Voor zover de acties leiden tot financieringsovereenkomsten tussen de Gemeenschap en Zuid-Afrika, wordt daarin bepaald dat de betaling van belastingen, rechten en lasten niet door de Gemeenschap wordt gefinancierd.

6. De deelneming aan aanbestedingen en opdrachten staat onder gelijke voorwaarden open voor alle natuurlijke en rechtspersonen van de Lid-Staten, Zuid-Afrika en de ACS-Staten. Zij kan in naar behoren gemotiveerde gevallen en om de beste kosten/baten-verhouding tot stand te brengen, worden uitgebreid tot andere ontwikkelingslanden.

7. De leveringen zijn van oorsprong uit de Lid-Staten, Zuid-Afrika, of de ACS-Staten. In naar behoren gemotiveerde uitzonderlijke gevallen kunnen de leveringen hun oorsprong in andere landen vinden.

Artikel 8

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité Zuid-Afrika, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad, na een maand na de indiening van het voorstel, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 9

Na elk begrotingsjaar legt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad een jaarverslag over de tenuitvoerlegging van deze verordening voor. In dit ver-

slag zijn de resultaten van de uitvoering van de begroting opgenomen wat betreft de betalingsverplichtingen en de betalingen, alsmede de in de loop van het jaar gefinancierde projecten en programma's. Het bevat nauwkeurige en gedetailleerde statistische informatie over de gunningen van de opdrachten voor de uitvoering van de projecten en programma's.

De Commissie maakt regelmatig een beoordeling van de door de Gemeenschap gefinancierde acties om vast te stellen of de met deze acties beoogde doelstellingen verwezenlijkt zijn en om richtsnoeren te kunnen geven voor de verbetering van de doeltreffendheid van toekomstige acties. Er worden samenvattingen van de beoordelingsverslagen aan de Lid-Staten toegezonden. De volledige verslagen worden desgevraagd ter beschikking van de Lid-Staten gesteld.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te...

Artikel 10

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* en verstrijkt op 31 december 1999.

Het financieel referentiebedrag voor de uitvoering van deze verordening voor de periode van 1 januari 1996 tot en met 31 december 1999 is 500 miljoen ecu.

De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit toegestaan binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.

Voor de Raad

De Voorzitter

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. Op 12 mei 1995 heeft de Commissie op basis van artikel 130 W van het EG-Verdrag een voorstel ⁽¹⁾ ingediend betreffende ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika.
2. Het Europees Parlement heeft zijn advies over het voorstel in eerste lezing op 10 oktober 1995 uitgebracht ⁽²⁾.
3. Op 18 maart 1995 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld volgens artikel 189 C van het Verdrag.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Met het voorstel wordt beoogd een juridisch kader te scheppen voor de tenuitvoerlegging van financiële, technische en economische samenwerking via het Europees programma voor de wederopbouw en ontwikkeling in Zuid-Afrika.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad gaat voornamelijk terug op het Commissievoorstel betreffende de maatregelen waarin deze verordening voorziet. De Raad heeft evenwel een aantal amendementen in de voorgestelde tekst opgenomen, die met name betrekking hebben op:

- artikel 1, waarin de nadruk gelegd wordt op de mensenrechten,
- artikel 2, waarin de milieubescherming is opgenomen, d.w.z. overeenkomstig een van de amendementen van het Europees Parlement op dit artikel; het andere amendement is al verwerkt in artikel 1 door de vermelding van de duurzame economische en sociale ontwikkeling,
- artikel 3, waarin organisaties op Gemeenschapsbasis zijn toegevoegd als eventuele samenwerkingspartners die in aanmerking komen voor financiële steun; aldus is opnieuw een amendement van het Europees Parlement in de tekst verwerkt,
- artikel 4 betreffende de financiële aspecten is grotendeels opnieuw geformuleerd teneinde het nauwkeuriger te maken,
- artikel 6, waarin toegevoegd is dat de programmering plaatsvindt in nauwe samenspraak met de Zuidafrikaanse Regering, zodat ook hier de inhoud van een door het Europees Parlement aangenomen amendement in de tekst wordt verwerkt. Bovendien is het artikel aanzienlijk uitgebreid doordat uitvoerig wordt uiteengezet hoe de programmering moet plaatsvinden,
- artikel 7 betreffende financiële aspecten is eveneens opnieuw geredigeerd om het doorzichtiger te maken, en de amendementen van het Europees Parlement betreffende artikel 7, leden 5 en 6, zijn uitvoerig besproken en in de tekst verwerkt zodat niet alleen de landen in Zuidelijk Afrika, maar ook alle ACS-Staten kunnen deelnemen aan aanbestedingen en opdrachten. Het amendement van het Europees Parlement betreffende artikel 7, lid 1 bis (nieuw), is niet overgenomen,
- artikel 8, waarin de Raad een amendement heeft opgenomen betreffende de procedure voor het Comité dat de Commissie bij haar besluitvorming moet bijstaan. De procedure van het type IIa) in het Commissievoorstel is hier vervangen door een procedure van het type IIIa). De Raad heeft het amendement van het Europees Parlement betreffende de

⁽¹⁾ PB nr. C 235 van 9. 9. 1995, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 287 van 30. 10. 1995, blz. 29.

toekenning van de status van waarnemer aan een vertegenwoordiger van het Europees Parlement in het Comité niet overgenomen,

- artikel 9 is anders geformuleerd teneinde de doorzichtigheid ervan te vergroten,
  - in artikel 10 is een datum van verstrijken, alsmede een financieel referentiebedrag ingevoegd.
-

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 20/96

door de Raad vastgesteld op 21 maart 1996

met het oog op de aanneming van Beschikking nr. .../96/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende een geheel van richtsnoeren voor transeuropese telecommunicatienetwerken

(96/C 134/04)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 129 D, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽³⁾,Volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag ⁽⁴⁾,

- (1) Overwegende dat de invoering en ontwikkeling van transeuropese telecommunicatienetwerken beoogt het verkeer en de uitwisseling van informatie in heel de Gemeenschap mogelijk te maken; dat dit een noodzakelijke voorwaarde is om de burgers en de industrie — met name het MKB — in de Gemeenschap volledig te laten profiteren van de mogelijkheden van telecommunicatie zoals de totstandkoming van de informatiemaatschappij, waar de ontwikkeling van toepassingen, diensten en telecommunicatienetwerken van fundamenteel belang zijn om te garanderen dat elke burger, elk bedrijf of elke overheid ook in de minst ontwikkelde en verafgelegen gebieden naar behoefte kan beschikken over elke soort en elke hoeveelheid informatie;
- (2) Overwegende dat de Commissie in haar Witboek „Groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid” met nadruk heeft gewezen op het belang van de totstandbrenging van de informatiemaatschappij, die, door de invoering van nieuwe vormen van economische, politieke en sociale verhoudingen, de Gemeenschap zal helpen de uitdagingen van de komende eeuw aan te gaan, de schepping van

werkgelegenheid daarbij inbegrepen; dat dit door de Europese Raad van Brussel in december 1993 is erkend;

- (3) Overwegende dat door de interne markt een gebied zonder grenzen tot stand wordt gebracht, waarbinnen het vrije verkeer van goederen, personen, kapitaal en diensten moet worden gewaarborgd, en dat de reeds goedgekeurde en nog goed te keuren maatregelen van de Gemeenschap een significante uitwisseling van informatie tussen burgers, economische actoren en overheden tot gevolg hebben; dat efficiënte middelen voor het uitwisselen van informatie van levensbelang zijn voor de verbetering van het concurrentievermogen van de industrie; dat deze uitwisseling van informatie kan worden verzorgd door transeuropese telecommunicatienetwerken; dat de beschikbaarheid van transeuropese netwerken de sociale en economische samenhang in heel de Gemeenschap zal versterken;
- (4) Overwegende dat dankzij de aanleg en ontwikkeling van transeuropese telecommunicatienetwerken de vrije uitwisseling van informatie tussen burgers, economische actoren en overheden kan worden gewaarborgd terwijl het recht op privacy van natuurlijke personen en de intellectuele- en industriële- eigendomsrechten worden geëerbiedigd;
- (5) Overwegende dat in het verslag „Europa en de wereldwijde informatiemaatschappij” aan de Europese Raad van Korfoe van 24-25 juni 1994 door de leden van een groep vooraanstaande vertegenwoordigers van de industrie is aanbevolen om transeuropese telecommunicatienetwerken in te voeren en hun interconnectiviteit met alle andere Europese netwerken te garanderen; dat in het verslag mobiele communicatie wordt aangemerkt als een pijler van de informatiemaatschappij waarvan het potentieel moet worden versterkt; dat de Europese Raad van Korfoe zijn algemene goedkeuring aan deze aanbeveling heeft gehecht;
- (6) Overwegende dat aan deze aanbevelingen gevolg is gegeven in de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad „Op weg naar de informatiemaatschappij: een actieplan”; dat de Raad van 28 september 1994 in zijn conclusies betreffende dit actieplan de nadruk heeft gelegd op het wezenlijk belang voor de Gemeenschap van de snelle ontwikkeling van krachtige informatie-infra-

⁽¹⁾ PB nr. C 302 van 14. 11. 1995, blz. 23.⁽²⁾ PB nr. C 39 van 12. 2. 1996, blz. 20.⁽³⁾ PB nr. C 129 van 2. 5. 1996.⁽⁴⁾ Advies van het Europees Parlement van 1 februari 1996 (PB nr. C 47 van 19. 2. 1996, blz. 15), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet in het Publikatieblad verschenen) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet in het Publikatieblad verschenen).

- structuren op basis van een samenhangende en evenwichtige totaalaanpak;
- (7) Overwegende dat in artikel 129 C van het Verdrag wordt bepaald dat de Gemeenschap een geheel van richtsnoeren opstelt betreffende de doelstellingen, de prioriteiten en de grote lijnen van de op het gebied van transeuropese netwerken overwogen maatregelen; dat in deze richtsnoeren projecten van gemeenschappelijk belang moeten worden vastgesteld; dat de transeuropese netwerken op het gebied van de telecommunicatie-infrastructuur de drie lagen bestrijken die deze netwerken vormen: toepassingen, algemene diensten en basisnetwerken;
- (8) Overwegende dat de informatiemaatschappij niet tot ontwikkeling kan komen wanneer er geen toepassingen, en met name toepassingen van algemeen belang, beschikbaar zijn die optimaal beantwoorden aan de behoeften van de gebruikers, waar nodig rekening houdend met de behoeften van ouderen en gehandicapten; dat toepassingen dus een belangrijk deel van de projecten van gemeenschappelijk belang zullen uitmaken;
- (9) Overwegende dat projecten van gemeenschappelijk belang in veel gevallen reeds via de bestaande telecommunicatienetwerken, met name het Euro-ISDN, kunnen worden uitgevoerd en dat er zo reeds transeuropese toepassingen kunnen worden aangeboden; dat richtsnoeren moeten worden opgesteld om deze projecten van gemeenschappelijk belang te kunnen selecteren;
- (10) Overwegende dat coördinatie noodzakelijk is tussen de uitvoering van de geselecteerde voorstellen en soortgelijke initiatieven die op nationaal of regionaal niveau op het grondgebied van de Gemeenschap worden ontplooid;
- (11) Overwegende dat bij de selectie en uitvoering van dergelijke projecten rekening moet worden gehouden met alle door de bestaande leveranciers en door nieuwkomers aangeboden infrastructuren;
- (12) Overwegende dat het Europees Parlement en de Raad op 9 november 1995 Beschikking nr. 2717/95/EG hebben vastgesteld betreffende een reeks richtsnoeren voor de ontwikkeling van Euro-ISDN (Digitaal netwerk voor geïntegreerde diensten) als transeuropees netwerk ⁽¹⁾;
- (13) Overwegende dat de bestaande netwerken, waaronder het ISDN, zich aan het ontwikkelen zijn tot geavanceerde netwerken die een variabele capaciteit mogelijk maken tot aan breedband toe, en die aanpasbaar zijn aan verschillende behoeften, in het bijzonder voor het aanbieden van multimediasdiensten en -toepassingen; dat de aanleg van geïntegreerde breedband-communicatienetwerken (IBC) het resultaat van deze ontwikkeling zal zijn; dat IBC het optimale platform zal zijn om de toepassing van de informatiemaatschappij op te bouwen;
- (14) Overwegende dat de resultaten van het RACE-programma (specifiek programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van communicatietechnologieën (1990-1994), aangenomen bij Beschikking 91/352/EEG ⁽²⁾) een voorbereiding vormen op en de technische grondslag hebben gelegd voor de invoering van IBC-netwerken in Europa;
- (15) Overwegende dat de resultaten van het Esprit-programma (specifiek programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling, inclusief demonstratie, op het gebied van de informatietechnologie (1994-1998)), aangenomen bij Beschikking 94/802/EG ⁽³⁾) een voorbereiding vormen op en de technische grondslag hebben gelegd voor de invoering van toepassingen van de informatietechnologie;
- (16) Overwegende dat de resultaten van het specifiek programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van telematicasystemen van algemeen belang (1990-1994), aangenomen bij Beschikking 91/353/EEG ⁽⁴⁾, en van het specifiek programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling, inclusief demonstratie, op het gebied van telematicatoepassingen van algemeen belang (1994-1998), aangenomen bij Beschikking 94/801/EG ⁽⁵⁾, de grondslag hebben gelegd voor de invoering van interoperabele toepassingen van gemeenschappelijk belang in heel Europa;
- (17) Overwegende dat moet worden gezorgd voor een effectieve coördinatie tussen de uitvoering van de transeuropese telecommunicatienetwerken, die moeten beantwoorden aan de reële behoeften van de gebruikers en de verschillende communautaire programma's, in het bijzonder de specifieke programma's van het vierde kaderprogramma inzake onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, de programma's ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf met een programma waarin de informatie centraal staat (zoals INFO 2000 en Media 2) en andere activiteiten voor de informatiemaatschappij; dat ook voor een dergelijke coördinatie moet worden gezorgd tussen de projecten waarin wordt voorzien bij Besluit 95/468/EG van de Raad van 6 november 1995 betreffende de communautaire bijdrage aan telematische gegevensuitwisseling tussen overheidsdiensten in de Gemeenschap (IDA) ⁽⁶⁾;

⁽²⁾ PB nr. L 192 van 16. 7. 1991, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. L 334 van 22. 12. 1994, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB nr. L 192 van 16. 7. 1991, blz. 18.

⁽⁵⁾ PB nr. L 334 van 22. 12. 1994, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 269 van 11. 11. 1995, blz. 23.

⁽¹⁾ PB nr. L 282 van 24. 11. 1995, blz. 16.

- (18) Overwegende dat de Commissie in haar mededeling betreffende voorbereidende acties op het gebied van transeuropese netwerken — geïntegreerde breedbandcommunicatie (TEN-IBC) ⁽¹⁾ heeft gewezen op de noodzaak voorbereidende acties met de actoren uit de sector uit te voeren om passende richtsnoeren op te stellen; dat het resultaat van deze acties de basis vormt voor de richtsnoeren met betrekking tot IBC-netwerken in deze beschikking;
- (19) Overwegende dat de telecommunicatiesector geleidelijk wordt geliberaliseerd; dat de ontwikkeling van transeuropese toepassingen, algemene diensten en basisnetwerken steeds meer zal afhangen van het particuliere initiatief; dat deze transeuropese ontwikkelingen op Europese schaal moeten beantwoorden aan de marktbehoeften of aan de feitelijke en omvangrijke behoeften van de maatschappij waar niet alleen de marktkrachten op inspelen; dat, hiermee rekening houdende, aan de betrokken actoren uit de sector zal worden gevraagd, via geëigende procedures die aan allen gelijke kansen zullen bieden, specifieke projecten van gemeenschappelijk belang op bepaalde, geselecteerde gebieden voor te stellen; dat deze procedures moeten worden vastgesteld en dat er een lijst de gekozen gebieden moet worden goedgekeurd; dat een comité de Commissie zal bijstaan bij de specificering van de projecten van gemeenschappelijk belang;
- (20) Overwegende dat er op 20 december 1994 een *modus vivendi* is gesloten tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de maatregelen ter uitvoering van de besluiten die zijn vastgesteld volgens de procedure van artikel 189 B van het Verdrag;
- (21) Overwegende dat projecten van gemeenschappelijk belang die betrekking hebben op het grondgebied van een Lid-Staat, de goedkeuring van de betrokken Lid-Staat behoeven;
- (22) Overwegende dat de Commissie actie dient te ondernemen om de interoperabiliteit van de netwerken te garanderen en om de activiteiten van de Lid-Staten gericht op de invoering van transeuropese telecommunicatienetwerken te coördineren;
- (23) Overwegende dat het voor een optimale ontwikkeling van de informatiemaatschappij van belang is te zorgen voor een efficiënte uitwisseling van informatie tussen de Gemeenschap en derde landen, in het bijzonder de leden van de Europese Economische Ruimte; dat het derhalve nodig is de interconnectie en interoperabiliteit van netwerken op Europese schaal te bevorderen;
- (24) Overwegende dat in de context van deze richtsnoeren ondernomen activiteiten echter volledig onderworpen zijn aan de mededingingsregels van het Verdrag en de uitvoeringswetgeving,

HEBBERN DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze beschikking worden richtsnoeren vastgesteld betreffende de doelstellingen, de prioriteiten en de grote lijnen van de op het gebied van transeuropese netwerken overwogen maatregelen in de sector telecommunicatie-infrastructuur. In deze richtsnoeren worden projecten van gemeenschappelijk belang aangegeven door omschrijving van de gebieden die voor deze projecten worden uitgekozen en door vaststelling van de procedure en de criteria voor de specificering daarvan.

Artikel 2

De Gemeenschap verleent steun aan de interconnectie van netwerken op het gebied van de telecommunicatie-infrastructuur, het aanleggen en ontwikkelen van interoperabele diensten en toepassingen en de toegang daartoe, met de volgende algemene doelstellingen:

- bevorderen van een vloeiende overgang naar de informatiemaatschappij, met name om te helpen voorzien in maatschappelijke en culturele behoeften en bij te dragen tot een verbetering van de kwaliteit van het leven;
- verbeteren van het concurrentievermogen van de industrie van de Gemeenschap, met name het midden- en kleinbedrijf, en versterken van de interne markt;
- versterken van de economische en sociale samenhang, daarbij met name rekening houdend met de noodzaak om de insulaire, niet aan zee grenzende en perifere regio's met de centrale regio's van de Gemeenschap te verbinden;
- versnellen van de ontwikkeling van nieuwe activiteiten in groeisectoren waardoor de werkgelegenheid kan worden gestimuleerd.

Artikel 3

De prioriteiten voor de verwezenlijking van de in artikel 2 genoemde doelstellingen zijn:

- de bestudering en validering van de haalbaarheid, gevolgd door de invoering van toepassingen die de ontwikkeling van een Europese informatiemaatschappij bevorderen, in het bijzonder toepassingen van gemeenschappelijk belang;
- de bestudering en validering van de haalbaarheid, gevolgd door de invoering van toepassingen die bijdragen tot de economische en sociale samenhang, door de toegang tot informatie in heel de Gemeenschap te verbeteren en door voort te bouwen op de Europese culturele diversiteit;
- de stimulering van initiatieven waardoor met name minder ontwikkelde regio's bij de lancering van transeuropese telecommunicatiediensten en toepassingen kunnen worden betrokken;

⁽¹⁾ PB nr. C 200 van 24. 7. 1993, blz. 22.

- de bestudering en validering van de haalbaarheid, gevolgd door de invoering van toepassingen en diensten die bijdragen aan de versterking van de interne markt en het scheppen van werkgelegenheid, in het bijzonder wanneer zij het midden- en kleinbedrijf in staat stellen hun concurrentievermogen binnen de Gemeenschap en op wereldschaal te verbeteren;
- de inventarisatie, de bestudering en validering van de haalbaarheid, gevolgd door de invoering van transeuropese algemene diensten die zorgen voor een naadloze toegang tot allerlei soorten informatie, ook in plattelands- en perifere gebieden, en die interoperabel zijn met equivalente diensten op wereldniveau;
- de bestudering en validering van de haalbaarheid van nieuwe geïntegreerde breedbandnetwerken (IBC-netwerken) wanneer die voor dergelijke toepassingen en diensten vereist zijn, en de bevordering van de interconnectiviteit van die netwerken;
- de inventarisatie en aanvulling van leemten en ontbrekende schakels voor een effectieve interconnectie en interoperabiliteit van alle componenten van telecommunicatienetwerken in de Gemeenschap en op wereldschaal, met bijzondere nadruk op IBC-netwerken.

Artikel 4

De maatregelen die ten uitvoer moeten worden gelegd om te voldoen aan de in artikel 2 genoemde doelstellingen, komen in grote lijnen neer op:

- specificering van projecten van gemeenschappelijk belang;
- acties om burgers, economische actoren en overheden meer bewust te maken van de voordelen die kunnen worden gehaald uit de nieuwe geavanceerde transeuropese telecommunicatiediensten en -toepassingen;
- acties ter stimulering van gecombineerde initiatieven van gebruikers en leveranciers voor het lanceren van projecten op het gebied van transeuropese telecommunicatienetwerken, in het bijzonder IBC-netwerken;
- ondersteuning, in het kader van de middelen die daarvoor in het Verdrag zijn voorzien, van acties voor het bestuderen en valideren van de haalbaarheid en de daarop aansluitende invoering van toepassingen, in het bijzonder toepassingen van gemeenschappelijk belang, en aanmoediging van samenwerking tussen de particuliere en de openbare sector, met name via partnerschappen;
- stimulering van het aanbod en het gebruik van diensten en toepassingen voor het midden- en kleinbedrijf en professionele gebruikers, die een bron van werkgelegenheid en groei zijn;
- bevordering van de interconnectiviteit van netwerken, van de interoperabiliteit van breedbanddiensten en -toepassingen en de daarvoor vereiste infrastructuur,

in het bijzonder voor multimediatoepassingen, en van de interoperabiliteit tussen bestaande diensten en toepassingen en breedbanddiensten en -toepassingen.

Artikel 5

De ontwikkeling van transeuropese netwerken op het gebied van de telecommunicatie-infrastructuur krachtens deze beschikking vindt plaats door de uitvoering van projecten van gemeenschappelijk belang. De gebieden voor de specificering van projecten van gemeenschappelijk belang worden opgesomd in bijlage I.

Artikel 6

Overeenkomstig de artikelen 7, 8 en 9 worden de projecten van gemeenschappelijk belang op de in bijlage I aangegeven gebieden gespecificeerd, gebruik makend van de in bijlage II genoemde criteria. De geselecteerde projecten komen in aanmerking voor steun van de Gemeenschap in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 2236/95 van de Raad van 18 september 1995 tot vaststelling van algemene regels voor het verlenen van financiële bijstand van de Gemeenschap op het gebied van transeuropese netwerken ⁽¹⁾.

Artikel 7

1. De Commissie stelt in overleg met de actoren uit de sector en in overeenstemming met het beleid ten aanzien van andere transeuropese netwerken een ontwerp-werkprogramma op voor de selectie van de deelgebieden waarop projecten van gemeenschappelijk belang kunnen worden voorgesteld, en wel binnen de in bijlage I vermelde gebieden. Dit werkprogramma wordt zonedig bijgewerkt.

2. Het werkprogramma vormt de basis voor de uitnodigingen van de Commissie tot het indienen van voorstellen voor projecten van gemeenschappelijk belang.

Artikel 8

1. De Commissie is verantwoordelijk voor de uitvoering van deze beschikking.

2. Voor de in artikel 9, lid 1, genoemde gevallen wordt de Commissie bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commis-

⁽¹⁾ PB nr. L 228 van 23. 9. 1995, blz. 1.

sie dient te nemen. Bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies werd uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien de Raad drie maanden na de indiening van het voorstel bij de Raad geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 9

1. De procedure van artikel 8 is van toepassing op:
  - het opstellen en bijwerken van het in artikel 7 genoemde werkprogramma;
  - het vaststellen van de inhoud van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen;
  - het specificeren van projecten van gemeenschappelijk belang aan de hand van de criteria van bijlage II;
  - het vaststellen van aanvullende ondersteunende en coördinerende acties;
  - de maatregelen die genomen moeten worden om de tenuitvoerlegging van het werkprogramma op financieel en technisch vlak te beoordelen.

2. De Commissie brengt het comité bij elk van zijn vergaderingen op de hoogte van de voortgang van de tenuitvoerlegging van het werkprogramma.

Artikel 10

Deze beschikking is op het Digitaal Netwerk voor Geïntegreerde Diensten (ISDN) van toepassing, onverminderd Beschikking nr. 2717/95/EG van het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 11

De Lid-Staten nemen alle maatregelen die nodig zijn om de uitvoering van de projecten van gemeenschappelijk belang te vergemakkelijken met inachtneming van de communautaire regelgeving.

Artikel 12

Met deze beschikking wordt niet vooruitgelopen op de financiële verplichtingen van een Lid-Staat of de Gemeenschap.

Artikel 13

Deelneming door derde landen, meer bepaald de landen die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of die een associatie-overeenkomst met de Gemeenschap hebben gesloten, kan door de Raad per geval worden toegestaan volgens de procedure van artikel 228 van het Verdrag, teneinde deze landen in staat te stellen een bijdrage te leveren aan de tenuitvoerlegging van de projecten van gemeenschappelijk belang en de interconnectie en de interoperabiliteit van de telecommunicatienetwerken te bevorderen, voor zover dat geen verhoging van de communautaire steun met zich meebrengt.

Artikel 14

De Commissie legt om de twee jaar een verslag over de tenuitvoerlegging van deze beschikking voor aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

Dit verslag bevat een evaluatie, in het licht van de algemene doelstellingen, van de resultaten van de met communautaire steun op de verschillende gebieden uitgevoerde projecten.

Artikel 15

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te ...

Voor het Europees Parlement

De Voorzitter

Voor de Raad

De Voorzitter

BIJLAGE I

GEBIEDEN VOOR PROJECTEN VAN GEMEENSCHAPPELIJK BELANG

De transeuropese telecommunicatienetwerken zullen de markt van de Gemeenschap openstellen voor de nieuwe toepassingen en diensten die de basis zijn waarop de informatiemaatschappij zich dient te ontwikkelen. Ze zijn van wezenlijk belang voor de bevordering van de welvaart van de Gemeenschap, voor het scheppen van nieuwe werkgelegenheid en voor het verbeteren van de economische en sociale samenhang.

Voor het beschrijven van de transeuropese telecommunicatienetwerken wordt gebruik gemaakt van een drielaagsmodel, dat algemeen wordt beschouwd als het meest geëigende kader daarvoor. De drie lagen zijn:

- de laag „toepassingen”, door middel waarvan de gebruikers in interactie treden met algemene diensten en basisnetwerken om in hun professionele, onderwijs- en sociale behoeften te voorzien. De toepassingen moeten onderling interoperabel zijn om van maximaal nut te zijn voor de gebruikers in heel de Gemeenschap;
- de laag „algemene diensten”, bestaande uit compatibele algemene diensten en het beheer daarvan. Door hun ondersteuning van de gemeenschappelijke eisen van de toepassingen, vullen deze diensten de toepassingen aan en dragen zij bij aan hun interoperabiliteit;
- de laag „basisnetwerken”, die voorziet in de fysieke toegangs-, transport- en schakelementen van de netwerken, inclusief beheer en signalering. Deze elementen zorgen voor de interconnectiviteit van het transeuropese netwerk.

Deze drie lagen vormen een consistente structuur waarin toepassingen worden ondersteund door de twee onderste lagen: algemene diensten en basisnetwerken. Zo geldt met name dat toepassingen niet kunnen worden aangeboden wanneer één of beide andere lagen afwezig zijn; elke laag dient echter voldoende open te zijn om alle elementen van de onmiddellijk daarboven gelegen laag te ondersteunen. In deze context dienen de projecten van gemeenschappelijk belang te worden gespecificeerd op basis van hun operationele capaciteit om te voldoen aan de doelstellingen die worden uiteengezet in deze beschikking.

In de volgende paragrafen worden de gebieden beschreven waarbinnen projecten van gemeenschappelijk belang zullen worden gespecificeerd.

1. Toepassingen

Mogelijke gebieden voor projecten van gemeenschappelijk belang op het niveau van de toepassingen:

- *een netwerk voor universiteiten en onderzoekcentra*: er dient een geavanceerd transeuropees netwerk voor het transport van multimedietoepassingen tot stand te worden gebracht waardoor universiteiten en onderzoekcentra in heel Europa met elkaar worden verbonden en dat zorgt voor een open toegang tot hun bibliotheken;
- *afstandsonderwijs en -opleiding*: geavanceerde afstandsonderwijs- en opleidingsdiensten moeten toegankelijk worden gemaakt voor alle particulieren, scholen en instellingen voor hoger onderwijs en voor het bedrijfsleven. Er moeten in de hele Gemeenschap centra worden opgezet en op afstand toegankelijk gemaakt teneinde te voorzien in leermiddelen en opleidingsdiensten voor het midden- en kleinbedrijf, grote bedrijven, onderwijsstelsels en overheidsdiensten. Er moet worden gewerkt aan de bevordering en ontwikkeling van nieuwe beroepsopleidingsmodellen voor de informatiemaatschappij;
- *telematica voor de gezondheidszorg*: er dienen transeuropese netwerken en toepassingen op basis van gemeenschappelijke normen te worden ingevoerd, waarmee alle partners binnen de gezondheidszorg, met name huisartsen, ziekenhuizen en centra voor de volksgezondheid, op communautaire schaal met elkaar worden verbonden;
- *telematica voor het vervoer*: er dient optimaal gebruik te worden gemaakt van transeuropese telecommunicatienetwerken om gebruiksvriendelijke diensten te verlenen op het gebied van de logistieke steun voor de transportindustrie en de ontwikkeling van diensten met toegevoegde waarde, zoals informatiediensten, geïntegreerde betalings- en boekingsdiensten, reisplanning en -geleiding, alsmede vracht- en vlootbeheer. Bovendien moet deze toepassing zich uitstrekken tot vervoerstematicadiensten in stedelijke gebieden, met inachtneming van de eisen inzake normen en interoperabili-

teit. Bij de ontwikkeling van deze diensten, op basis van geavanceerde vaste en mobiele telecommunicatienetwerken, moet, waar zulks dienstig is, worden gezorgd voor de noodzakelijke complementariteit met en interoperabiliteit van de transeuropese vervoersnetwerken;

- *telematica voor het milieu*: transeuropese netwerken kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan het bewaken en beheren van het milieu, ook in noodsituaties;
- *telewerken*: op basis van geavanceerde communicatiesystemen kan het telewerken (thuis en in satellietkantoren) tot ontwikkeling worden gebracht, wat zal bijdragen tot nieuwe vormen van geografische en organisatorische flexibiliteit. Doordat de beroepsbezigdheden dankzij het telewerken kunnen worden gedecentraliseerd, zal het mogelijk zijn de milieu-effecten van het dagelijks forensenverkeer te verminderen. Bijzondere aandacht moet uitgaan naar de sociale gevolgen van die toepassingen;
- *telematicadiensten voor het midden- en kleinbedrijf*: projecten van gemeenschappelijk belang zullen bijdragen tot het gebruik van transeuropese telecommunicatietoepassingen en -diensten door het midden- en kleinbedrijf van de Gemeenschap, met koppelingen naar de overheden, vakverenigingen, consumenten, klanten en leveranciers, en met inbegrip van informatiediensten en elektronische handel. Het midden- en kleinbedrijf moet in het algemeen beter bekend worden gemaakt met de mogelijkheden van de telematica;
- *elektronisch inschrijven op aanbestedingen*: oprichting van een transeuropees elektronisch netwerk voor het inschrijven op aanbestedingen, gebaseerd op elektronische procedures voor overheidsopdrachten aan leveranciers in de Gemeenschap;
- *stedelijke informatiesnelwegen*: bevordering van netwerken en diensten waarmee gezinnen, ondernemingen, sociale organisaties en administraties onderling worden verbonden en toegang kunnen krijgen tot online multimedia-informatiediensten, educatieve, culturele en amusements- en toerismediensten op lokale, regionale, nationale en communautaire basis. Bevordering van de koppeling van stedelijke en regionale netwerken;
- *bibliotheekdiensten*: er moeten geavanceerde transeuropese netwerkgeïntegreerde bibliotheekdiensten worden opgezet, waarbij alle soorten bibliotheken zijn betrokken (nationale, openbare en universiteitsbibliotheken, bibliotheken van onderzoekcentra, enz.), zodat de in de bibliotheken van de Gemeenschap verzamelde kennis en culturele rijkdom effectief toegankelijk worden gemaakt en het economische, sociale, educatieve en culturele leven in de Gemeenschap kunnen ondersteunen;
- *telematicadiensten voor de arbeidsmarkt*: ontwikkeling van netwerkgeïntegreerde diensten, zoals gegevensbanken met informatie over banen, ter ondersteuning van de zich wijzigende arbeidsmarkt in de Gemeenschap en als een hulpmiddel om de werkloosheid te bestrijden;
- *cultureel en taalkundig erfgoed*: lancering van initiatieven ter bescherming en vergemakkelijking van de toegang tot het Europese culturele en artistieke erfgoed en ter illustratie van het vermogen van de informatie-infrastructuur om bij te dragen tot de ontwikkeling en verspreiding van de plaatselijke cultuur in de eigen taal;
- *toegang van de burger tot diensten*: ontwikkeling van toepassingen die de toegang van burgers tot diensten van algemeen belang demonstreren, bijvoorbeeld infokiosken en toegangsinterfaces op openbare plaatsen, chipkaarten en elektronische portemonnees. Ten behoeve van mindervaliden moeten er in het beginstadium van de planning van de projecten speciale eisen in acht worden genomen voor wat de toegang tot de diensten betreft.

2. Algemene diensten

Mogelijke gebieden voor projecten van gemeenschappelijk belang op het niveau van de algemene dienstennetwerken:

- *invoering van operationele transeuropese algemene diensten, waaronder met name elektronische post, bestandsoverdrachtsystemen, online-toegang tot elektronische databases en videodiensten*. Aangezien er dringend behoefte bestaat aan deze transeuropese algemene diensten, zullen zij gebruik maken van bestaande of nieuwe, vaste of mobiele basisnetwerken en gebruikerstoegang. Zij dienen dienstenelementen op communautaire schaal te bevatten, zoals telefoonboeken, wisselkoerscompensatie, authenticering, gegevensbescherming en informatiebeveiliging, transeuropese kioskdiensten, netwerk-navigatiehulpmiddelen enz.;
- *geleidelijke uitbreiding van de algemene diensten naar een multimedia-milieu*. Deze diensten zullen de eindgebruiker voorzien van toegang tot multimediale diensten en kunnen onder andere de volgende elementen omvatten: multimediapost, hoge-snelheidsbestandsoverdracht en videodiensten, met inbegrip van video op aanvraag. Het gebruik van deze multimediasdiensten door het bedrijfsleven en thuisgebruikers dient te worden aangemoedigd, evenals de integratie van nieuwe dienstenelementen zoals automatische vertaling, spraakherkenning, grafische gebruikersinterfaces;

- *invoering van niet-merkgebonden digitale handtekeningen als basis voor een open dienstverlening en gebruikersmobiliteit*: algemene diensten zullen gebruik maken van een groot aantal aanvullende en met elkaar concurrerende dienstverleners. Open dienstverlening en mobiliteit van de gebruiker zullen van groot belang zijn en elektronische namen (digitale handtekeningen) zullen algemeen beschikbaar moeten zijn en worden aanvaard.

3. Basisnetwerken

Mogelijke gebieden voor projecten van gemeenschappelijk belang op het niveau van de basisnetwerken:

- *Euro-ISDN*: aangezien ISDN (Digitaal Netwerk voor Geïntegreerde Diensten) nu al in heel Europa commercieel en technisch beschikbaar is, is dit thans het meest geëigende digitale geschakelde basisnetwerk voor het transport van nieuwe diensten en toepassingen. Dankzij de huidige stand van de ontwikkeling van ISDN heeft Europa een zekere voorsprong; de marktgroei en geografische uitbreiding van ISDN zal worden gerechtvaardigd door de invoering van deze nieuwe diensten en toepassingen op Europese schaal. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat ISDN slechts een eerste stap is en dat het zich zal ontwikkelen tot een gebruikerstoegang tot breedband-basisdiensten;
- *commerciële invoering van beheerd ATM (Asynchronous Transfer Mode) en andere IBC-netwerken*: dit gebied moet als van het grootste gemeenschappelijke belang voor Europa worden beschouwd;
- *interoperabiliteit van bestaande en IBC-netwerken*: bestaande netwerken (voor vaste, mobiele en satellietdiensten) moeten onderling worden verbonden; voorts moeten zij zowel onderling als met de op ATM gebaseerde hoge-snelheidsnetwerken interoperabel zijn, teneinde de meest geëigende economische oplossingen te bieden voor de verschillende situaties die zich zullen voordoen gedurende de totstandbrenging van de informatiemaatschappij. Dit punt staat centraal bij de ontwikkeling van het IBC-netwerk en is met name van belang voor het midden- en kleinbedrijf en voor beroepsmatige en thuisgebruikers.

4. Aanvullende ondersteunende en coördinerende acties

Naast ondersteuning van de projecten van gemeenschappelijk belang dient de Gemeenschap acties te initiëren om een geschikt klimaat te scheppen. Zij zullen bijdragen tot onderlinge afstemming en overleg bij de ontplooiing van nationale en regionale activiteiten voor het stimuleren en bevorderen van nieuwe toepassingen en diensten, die aansluiten bij de programma's op andere terreinen alsmede tot de ontwikkeling van IBC-netwerken. Daarbij zal overleg nodig zijn met Europese normalisatie-instellingen en organisaties die zich bezig houden met strategische planning, evenals coördinatie met acties die worden gefinancierd door de verschillende communautaire financiële instrumenten. Dit behelst onder andere:

- ontwikkeling van richtspecificaties en overgang naar die specificaties. Deze specificaties zullen de actoren uit de sector helpen economisch verantwoorde investeringsbeslissingen te nemen;
- vaststellen van toegangsmethoden voor IBC-netwerken voor de drie genoemde lagen;
- opstellen van gemeenschappelijke specificaties gebaseerd op Europese en wereldnormen;
- bevorderen van de samenwerking tussen de actoren uit de sector, met name met opkomende en geïsoleerd opererende exploitanten, zoals exploitanten van kabeltelevisienetwerken, alsook met gebruikers;
- coördineren van de krachtens deze beschikking ondernomen activiteiten met aanverwante communautaire en nationale programma's.

*BIJLAGE II***CRITERIA VOOR HET SPECIFICEREN VAN PROJECTEN VAN GEMEENSCHAPPELIJK BELANG**

Uitgaande van de projecten die door geïnteresseerde actoren uit de sector worden ingediend in antwoord op een uitnodiging tot het indienen van voorstellen, zoals vermeld in artikel 7, wordt overgegaan tot de specificatie van de projecten van gemeenschappelijk belang, hetgeen gebeurt op basis van de vraag of zij in overeenstemming zijn met de doelstellingen en prioriteiten zoals vastgelegd in respectievelijk de artikelen 2 en 3.

Daarnaast moet rekening worden gehouden met de economische en financiële criteria die zijn vastgelegd in Verordening (EEG) nr. 2236/95. Deze criteria, die in het kader van deze verordening zullen worden gebruikt om een besluit te nemen over de toekenning van financiële steun aan een specifiek project, zijn:

- de potentiële economische levensvatbaarheid van het project, die gegarandeerd moet zijn;
  - de rijpheid van het project;
  - de impulswerking van de communautaire bijdrage op investeringen uit de overheidssector, en uit de particuliere sector;
  - de degelijkheid van de financiële constructie;
  - de directe of indirecte sociaal-economische gevolgen, met name voor de werkgelegenheid;
  - de gevolgen voor het milieu;
  - met name voor grensoverschrijdende projecten, de coördinatie van het tijdschema voor de verschillende onderdelen van een project.
-

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft op 8 juni 1995, tegelijk met een mededeling over de methodologie voor de totstandbrenging van toepassingen voor de informatiemaatschappij, een voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad betreffende een geheel van richtsnoeren voor transeuropese telecommunicatienetwerken ingediend.

Dit voorstel is gebaseerd op artikel 129 D, eerste alinea, van het EG-Verdrag.

2. Het Europees Parlement heeft op 1 februari 1996 in eerste lezing advies uitgebracht.

Het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's hebben hun advies op 22 november 1995 respectievelijk 18 januari 1996 uitgebracht.

In het licht van deze adviezen heeft de Commissie op 20 maart 1996 een gewijzigd voorstel ingediend.

3. De Raad heeft op 21 maart 1996 zijn gemeenschappelijk standpunt overeenkomstig artikel 189 B van het Verdrag vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Dit voorstel heeft tot doel de richtsnoeren, waaronder doelstellingen, prioriteiten en de hoofdlijnen van maatregelen op het gebied van de telecommunicatienetwerken, alsmede projecten van gemeenschappelijk belang op dit gebied vast te stellen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemene opmerkingen

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad bevat weinig wijzigingen ten opzichte van het Commissievoorstel. De Raad schaart zich in het algemeen achter de aanpak van de Commissie. Hij is met name van oordeel dat het initiatief voor specifieke projecten gezien het specifieke karakter van deze sector die wordt gekenmerkt door snelle technologische veranderingen en een toenemende liberalisering van de particuliere sector moet komen en aan de behoeften van de gebruikers moet voldoen.

Wat de amendementen van het Europees Parlement betreft, deelt de Raad zeer vaak het standpunt van de Commissie, zoals dit in het gewijzigde voorstel tot uiting komt.

De wijzigingen ten opzichte van het Commissievoorstel en 's Raads standpunt ten aanzien van de amendementen van het Europees Parlement zijn voornamelijk ingegeven door de volgende overwegingen:

- garanderen dat de tekst strookt met de bepalingen van titel XII van het EG-Verdrag;
- het verband verduidelijken en zorgen voor samenhang met andere relevante communautaire bepalingen, met name Besluit nr. 2717/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 november 1995 betreffende een reeks richtsnoeren voor de ontwikkeling van Euro-ISDN (Digitaal netwerk voor Geïntegreerde Diensten) als transeuropees netwerk.

2. Specifieke opmerkingen

(Tenzij anders is vermeld, wordt voor de overwegingen en artikelen van de beschikking verwezen naar de tekst van het gemeenschappelijk standpunt en voor de amendementen van het Europees Parlement naar de nummering die de Commissie in haar gewijzigd voorstel hanteert)

- i) De Raad heeft aan het Commissievoorstel de nieuwe overweging 21 toegevoegd waarin eraan herinnerd wordt dat krachtens artikel 129 D van het Verdrag voor projecten van gemeenschappelijk belang die betrekking hebben op het grondgebied van een Lid-Staat, de goedkeuring van de betrokken Lid-Staat is vereist.
- ii) De Raad heeft in vele gevallen het standpunt van de Commissie ten aanzien van de amendementen van het Europees Parlement overgenomen en heeft derhalve:
- de volgende amendementen, soms in licht gewijzigde vorm, in zijn gemeenschappelijk standpunt overgenomen:
nrs. 1, 2 (1e gedeelte), 3, 4, 6 (wat het beginsel betreft), 7 (1e gedeelte), 10, 11 (1e gedeelte), 15, 16 (1e gedeelte), 20 (wat het beginsel betreft) en 31 (1e gedeelte),
het beginsel van amendement nr. 20 is in het nieuwe artikel 10 opgenomen;
  - de volgende amendementen niet overgenomen:
nrs. 2 (2e gedeelte), 5, 7 (2e gedeelte), 9, 12, 13, 14, 16 (2e gedeelte), 17, 18, 19, 21, 27 (2e gedeelte), 29, 30, 31 (2e gedeelte), 32, 33 en 35 (1e gedeelte),
wat amendement 17 betreft, heeft de Raad, evenals de Commissie, door de toevoeging van een nieuwe overweging nr. 20 erop willen wijzen dat hij gehecht blijft aan de „modus vivendi” tussen de drie Instellingen op dit gebied.
- iii) De Raad was het echter niet eens met de Commissie wat de volgende amendementen van het Europees Parlement betreft:

Amendement nr. 8 (overweging 19 van het Commissievoorstel)

De Raad heeft dit amendement niet kunnen overnemen en heeft deze overweging in zijn gemeenschappelijk standpunt om redenen van goede wetgevingspraktijk geschrapt. De Raad is immers van oordeel dat de preambule van een besluit beperkt moet blijven tot de motivering van het dispositief.

Amendement nr. 11 (2e gedeelte) (artikel 2)

Wat het tweede gedeelte van dit amendement betreft, was de Raad van oordeel dat de formulering van het eerste streepje van artikel 2 in het oorspronkelijke Commissievoorstel zowel ruimer als nauwkeuriger is. Daarom heeft hij er de voorkeur aan gegeven deze tekst in zijn gemeenschappelijk standpunt te handhaven en deze uit te breiden tot de „culturele” behoeften.

Amendement nr. 22 (bijlage I, inleidend gedeelte)

De Raad was van oordeel dat de verwijzing naar het niet-exclusieve karakter van de algemene diensten niet op haar plaats is in een beschikking betreffende richtsnoeren.

Amendement nr. 23 (bijlage I, deel 1)

De Raad is van oordeel dat in de tekst van de beschikking, zowel in het dispositief (met name in de artikelen 2 en 3) als in bijlage I, punt 1, wat de diverse toepassingen en in het bijzonder het „cultureel en taalkundig erfgoed” betreft, voldoende rekening wordt gehouden met de lokale talen.

Amendement nr. 24 (bijlage I, deel 1)

De Raad is van oordeel dat het toepassingsgebied „afstandsonderwijs en -opleiding” de bevordering van transeuropese communicatienetwerken tot doel heeft, met dien verstande dat het uitstippelen van het beleid van de Gemeenschap inzake opleiding onder andere bepalingen van het Verdrag en andere communautaire instrumenten valt.

Amendement nr. 25 (bijlage I, deel 1)

Wat het toepassingsgebied „telematica voor het vervoer” betreft, wijkt het gemeenschappelijk standpunt van de Raad af van het Commissievoorstel en van dit amendement teneinde iedere overlapping met de richtsnoeren voor de transeuropese vervoersnetwerken te voorkomen.

Amendement nr. 26 (bijlage I, deel 1)

De Raad heeft in zijn gemeenschappelijk standpunt de laatste zin van dit amendement overgenomen omdat erin terecht wordt gewezen op een dimensie waarmee op

het toepassingsgebied „telewerken” terdege rekening moet worden gehouden. Hij was echter van oordeel dat de overige in het amendement voorgestelde wijzigingen onnodige beperkingen inhielden.

Amendement nr. 27 (bijlage I, deel 1)

De Raad heeft de door het Europees Parlement voorgestelde wijzigingen, die de Commissie in haar gewijzigd voorstel ten dele heeft overgenomen, niet aanvaard en heeft de formulering van het oorspronkelijke Commissievoorstel gehandhaafd omdat de diverse aspecten van deze kwestie daarin volgens hem beknopt en bevredigend worden weergegeven.

Amendement nr. 28 (bijlage I, deel 1)

De Raad heeft dit amendement als dusdanig niet overgenomen, maar hij heeft er rekening mee gehouden door een verwijzing naar het „culturele erfgoed” en de „verspreiding” van de plaatselijke cultuur in de eigen taal op te nemen.

Amendement nr. 34 (bijlage I, deel 4)

De Raad heeft geoordeeld dat de vermelding van de drie specifieke lagen die in het Commissievoorstel voorkwam een nuttige verduidelijking is die moet worden gehandhaafd.

Amendement nr. 35 (deel 2) (bijlage II)

Ten aanzien van het tweede gedeelte van dit amendement is in de tekst van het gemeenschappelijk standpunt de verwijzing naar het transnationale karakter van de projecten geschrapt. De Raad heeft geoordeeld dat de formuleringsvorstellen van de Commissie en het Europees Parlement onnodige beperkingen opleggen aangezien dit aspect in diverse bepalingen van de beschikking, met name de artikelen 2 en 3 en bijlage I, reeds voldoende aan bod komt.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 21/96

door de Raad vastgesteld op 28 maart 1996

met het oog op de aanneming van Richtlijn 96/.../EG van de Raad betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap

(96/C 134/05)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,Overeenkomstig de procedure van artikel 189 C van het Verdrag ⁽³⁾,

- (1) Overwegende dat de Gemeenschap geleidelijk een gemeenschappelijk beleid voor het luchtvervoer tot stand heeft gebracht, teneinde de interne markt overeenkomstig artikel 7 A van het Verdrag gestalte te geven om aldus de economische en sociale vooruitgang duurzaam te bevorderen;
- (2) Overwegende dat het in artikel 59 van het Verdrag gestelde doel bestaat in opheffing van de beperkingen voor het vrij verrichten van diensten binnen de Gemeenschap; dat, overeenkomstig artikel 67 van het Verdrag, dit doel in het kader van het gemeenschappelijk vervoerbeleid moet worden verwezenlijkt;
- (3) Overwegende dat bij de Verordeningen (EEG) nr. 2407/92 ⁽⁴⁾, (EEG) nr. 2408/92 ⁽⁵⁾ en (EEG) nr. 2409/92 ⁽⁶⁾ van de Raad deze doelstelling, wat de eigenlijke luchtvervoerdiensten betreft, is verwezenlijkt;
- (4) Overwegende dat grondafhandelingsdiensten onmisbaar zijn voor de goede werking van het luchtvervoer en een essentiële bijdrage leveren aan het doeltreffend gebruik van de luchtvervoerinfrastructuur;

- (5) Overwegende dat het toegankelijk maken van de grondafhandelingsmarkt zal bijdragen tot een verlaging van de exploitatiekosten van de luchtvaartmaatschappijen en de kwaliteit voor de gebruikers zal verbeteren;
- (6) Overwegende dat het in het licht van het subsidiariteitsbeginsel onontbeerlijk is dat de toegang tot de grondafhandelingsmarkt in communautair verband wordt bewerkstelligd en dat de Lid-Staten de mogelijkheid wordt gelaten om met het specifieke karakter van deze sector rekening te houden;
- (7) Overwegende dat de Commissie in haar mededeling van juni 1994 „Een betere toekomst voor de burgerluchtvaart in Europa” heeft laten weten dat zij vóór eind 1994 een initiatief wenste te nemen om de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap te verwezenlijken; dat de Raad, in zijn resolutie van 24 oktober 1994 over de situatie van de Europese burgerluchtvaart ⁽⁷⁾, heeft bevestigd dat daarbij de door de situatie op de luchthavens gestelde eisen in aanmerking moeten worden genomen;
- (8) Overwegende dat het Europees Parlement in zijn resolutie van 14 februari 1995 over de burgerluchtvaart in Europa ⁽⁸⁾ heeft gesteld dat rekening moet worden gehouden met de gevolgen van het toegankelijk maken van de grondafhandelingsmarkt voor de arbeidsomstandigheden en de veiligheid op de luchthavens van de Gemeenschap;
- (9) Overwegende dat de vrije toegang tot de grondafhandelingsmarkt verenigbaar is met de goede werking van de luchthavens in de Gemeenschap;
- (10) Overwegende dat de vrije toegang tot de grondafhandelingsmarkt geleidelijk tot stand moet worden gebracht en moet voldoen aan de eisen van de sector;
- (11) Overwegende dat voor bepaalde categorieën diensten de toegang tot de markt, evenals zelfafhandeling kunnen stuiten op belemmeringen in verband met veiligheid, beveiliging, capaciteit en beschikbare ruimte; dat dus het aantal dienstverleners dat deze soorten diensten mag verrichten beperkt moet kunnen worden; dat ook zelfafhandeling beperkt moet

⁽¹⁾ PB nr. C 142 van 8. 6. 1995, blz. 7.⁽²⁾ PB nr. C 301 van 13. 11. 1995, blz. 28.⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 16 november 1995 (PB nr. C 323 van 4. 12. 1995, blz. 94), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad) en besluit van het Europees Parlement van ... (nog niet verschenen in het Publikatieblad).⁽⁴⁾ PB nr. L 240 van 24. 8. 1992, blz. 1.⁽⁵⁾ PB nr. L 240 van 24. 8. 1992, blz. 8. Verordening gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.⁽⁶⁾ PB nr. L 240 van 24. 8. 1992, blz. 15.⁽⁷⁾ PB nr. C 309 van 5. 11. 1994, blz. 2.⁽⁸⁾ PB nr. C 56 van 6. 3. 1995, blz. 28.

- kunnen worden; dat in dat geval de criteria voor beperking relevant, objectief, transparant en niet-discriminerend moeten zijn;
- (12) Overwegende dat het voor een reële concurrentie noodzakelijk is dat — indien het aantal dienstverleners wordt beperkt — ten minste één van hen op termijn geen bindingen heeft met de luchthavenbeheerder, noch met de dominante luchtvaartmaatschappij;
- (13) Overwegende dat het voor het goed functioneren van de luchthavens nodig is dat deze zich het beheer kunnen voorbehouden van bepaalde infrastructuur die om technische redenen of vanwege de rentabiliteit of de invloed op het milieu moeilijk zijn op te splitsen of uit te breiden; dat echter het gecentraliseerde beheer ervan het gebruik van deze infrastructuur door de dienstverleners en de gebruikers die voor zelfafhandeling zorgen, niet in de weg mag staan;
- (14) Overwegende dat de genoemde belemmeringen in bepaalde gevallen zo groot kunnen zijn, dat zij een aantal beperkingen voor de toegang tot de markt of tot het verzorgen van zelfafhandeling kunnen rechtvaardigen, voor zover deze beperkingen relevant, objectief, transparant en niet-discriminerend zijn;
- (15) Overwegende dat dergelijke beperkingen tot doel moeten hebben de luchthavenautoriteiten in staat te stellen deze belemmeringen op te heffen of althans te verminderen; dat deze beperkingen door de Commissie, bijgestaan door een raadgevend comité, moeten worden goedgekeurd en voor een bepaalde duur moeten worden toegestaan;
- (16) Overwegende dat de handhaving van daadwerkelijke, eerlijke concurrentie vereist dat, in geval van beperking van het aantal dienstverleners, deze worden gekozen via een transparante en onpartijdige procedure; dat de gebruikers bij die keuze moeten worden geraadpleegd, omdat zij als eersten belang hebben bij de kwaliteit en de prijs van de diensten waarvan zij gebruik maken;
- (17) Overwegende dat het dientengevolge van belang is de vertegenwoordiging en raadpleging van de gebruikers bij de keuze van de gemachtigde dienstverleners te organiseren via de oprichting van een uit hun vertegenwoordigers samengesteld comité;
- (18) Overwegende dat het in bepaalde omstandigheden en onder bijzondere voorwaarden mogelijk is om bij de keuze van de dienstverleners op een luchthaven de openbare-dienstverplichting uit te breiden tot andere luchthavens in dezelfde geografische regio van de betrokken Lid-Staat;
- (19) Overwegende dat de luchthavenbeheerder eveneens grondafhandelingsdiensten kan verlenen; dat deze door zijn besluiten aanzienlijke invloed op de concurrentie tussen de dienstverleners kan uitoefenen; dat het dus, teneinde de handhaving van eerlijke concurrentie te waarborgen, onontbeerlijk is de luchthavens te verplichten tot een boekhoudkundige scheiding van hun beheersactiviteiten en de regulering van infrastructuur enerzijds, en de levering van afhandelingsdiensten anderzijds;
- (20) Overwegende dat een luchthaven zijn grondafhandelingsactiviteiten niet mag subsidiëren met inkomsten uit zijn functie als luchthavenbeheerder;
- (21) Overwegende dat dezelfde transparantie-eisen moeten gelden voor alle dienstverleners die grondafhandelingsdiensten aan derden willen aanbieden;
- (22) Overwegende dat, om de luchthavens in staat te stellen de infrastructuur te beheren en te zorgen voor de veiligheid en beveiliging op het luchthaven-terrein, alsmede met het oog op de bescherming van het milieu en de vigerende sociale regelgeving, de Lid-Staten de activiteiten van een verlener van grondafhandelingsdiensten afhankelijk moeten kunnen stellen van een goedkeuring; dat de criteria voor het verlenen van die goedkeuring objectief, doorzichtig en niet-discriminerend moeten zijn;
- (23) Overwegende dat de Lid-Staten daarom de bevoegdheid moeten behouden om de voor het goed functioneren van de luchthaveninfrastructuur benodigde regels uit te voeren en te doen toepassen; dat die regels in verhouding met het doel moeten zijn en niet mogen leiden tot een feitelijke beperking van de toegang tot de markt, of tot een verlaging van de zelfafhandeling tot beneden het in deze richtlijn vastgestelde niveau; dat in het kader van die regels de beginselen van objectiviteit, doorzichtigheid en niet-discriminatie moeten worden nageleefd;
- (24) Overwegende dat de Lid-Staten de bevoegdheid moeten behouden om voor het personeel van de bedrijven die grondafhandelingsdiensten verlenen, een adequate sociale bescherming te garanderen;
- (25) Overwegende dat men, voor zover dit voor de uitoefening van de rechten van de betrokkenen of voor een reële concurrentie nodig is, moet zorgen voor de toegang tot de luchthavenvoorzieningen ten behoeve van dienstverleners die gemachtigd zijn grondafhandelingsdiensten te verlenen, alsmede ten behoeve van gebruikers die aan zelfafhandeling mogen doen; dat die toegang evenwel aanleiding mag geven tot het innen van een vergoeding;
- (26) Overwegende dat het gewettigd is dat de bij deze richtlijn erkende rechten voor dienstverleners en

gebruikers uit derde landen slechts gelden, wanneer strikte wederkerigheid in acht wordt genomen; dat de Lid-Staat, bij het ontbreken van deze wederkerigheid, deze rechten jegens die dienstverleners en gebruikers moet kunnen opschorten;

- (27) Overwegende dat het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk op 2 december 1987 te Londen, in een gezamenlijke verklaring van hun ministers van Buitenlandse Zaken, regelingen zijn overeengekomen inzake meer samenwerking bij het gebruik van de luchthaven van Gibraltar, welke regelingen echter nog niet worden toegepast;
- (28) Overwegende dat deze richtlijn de toepassing van de Verdragsregels onverlet laat, met name dat de Commissie zal blijven toezien op de eerbiediging van deze regels, door zo nodig gebruik te maken van alle mogelijkheden die artikel 90 van het Verdrag haar daartoe biedt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op elke luchthaven die zich op het grondgebied van een Lid-Staat bevindt, onder de bepalingen van het Verdrag valt en voor commercieel verkeer is opengesteld overeenkomstig de volgende voorschriften:

- a) De bepalingen met betrekking tot de in artikel 7, lid 1, bedoelde categorieën afhandelingsdiensten die niet onder artikel 7, lid 2, vallen, zijn met ingang van 1 januari 1998 van toepassing op iedere luchthaven, ongeacht de verkeersomvang.
- b) De bepalingen met betrekking tot de in artikel 7, lid 2, bedoelde categorieën afhandelingsdiensten zijn met ingang van 1 januari 1998 van toepassing op luchthavens met een jaarlijkse verkeersomvang van ten minste 1 miljoen passagiersbewegingen of 25 000 ton vracht.
- c) De bepalingen met betrekking tot de in artikel 6 bedoelde categorieën afhandelingsdiensten zijn met ingang van 1 januari 1999 van toepassing op luchthavens:
- met een jaarlijkse verkeersomvang van ten minste 3 miljoen passagiersbewegingen of 75 000 ton vracht, of
  - die in de periode van zes maanden voor 1 april of 1 oktober van het voorgaande jaar een verkeersomvang van ten minste 2 miljoen passagiersbewegingen of 50 000 ton vracht hebben geregistreerd.

2. Onverminderd lid 1 zin de bepalingen van deze richtlijn met ingang van 1 januari 2001 van toepassing op

elke luchthaven die zich op het grondgebied van een Lid-Staat bevindt, onder de bepalingen van het Verdrag valt, voor commercieel verkeer is opengesteld en een verkeersomvang heeft van ten minste 2 miljoen passagiersbewegingen of 50 000 ton vracht.

3. Wanneer een luchthaven één van de in dit artikel genoemde minima voor het vrachtverkeer bereikt zonder evenwel het overeenkomstige minimum voor het passagiersverkeer te bereiken, zijn de bepalingen van deze richtlijn niet van toepassing voor wat betreft de categorieën afhandelingsdiensten die uitsluitend voor passagiers bestemd zijn.

4. De Commissie publiceert ter informatie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de lijst van de in dit artikel bedoelde luchthavens. Deze lijst zal voor het eerst binnen drie maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn en vervolgens jaarlijks worden gepubliceerd.

De Lid-Staten brengen jaarlijks vóór 1 juli de voor de opstelling van deze lijst benodigde gegevens ter kennis van de Commissie.

5. De toepassing van deze richtlijn op de luchthaven van Gibraltar laat de respectieve rechtsopvattingen van het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk betreffende het geschil inzake de soevereiniteit over het grondgebied waarop de luchthaven is gelegen, onverlet.

6. De toepassing van het bepaalde in deze richtlijn op de luchthaven van Gibraltar wordt opgeschort totdat de regelingen van de gezamenlijke verklaring van de ministers van Buitenlandse Zaken van het Koninkrijk Spanje en het Verenigd Koninkrijk van 2 december 1987 van toepassing worden. De Regeringen van het Koninkrijk Spanje en van het Verenigd Koninkrijk zullen de Raad van die datum in kennis stellen.

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) luchthaven: elk terrein dat speciaal is ingericht om luchtvaartuigen de mogelijkheid te bieden om te landen, op te stijgen, of manoeuvres uit te voeren, met inbegrip van de eventueel bijbehorende installaties ten behoeve van het verkeer van en de dienstverlening aan luchtvaartuigen en de nodige installaties ten behoeve van de commerciële luchtdiensten;
- b) luchthavensysteem: twee of meer luchthavens die samen de luchtverbindingen van dezelfde stad of agglomeratie verzorgen, als vermeld in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad van 23 juli 1992 betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen tot intracommunautaire luchtroutes;

- c) luchthavenbeheerder: de instantie die, eventueel in combinatie met andere activiteiten, aan de nationale wet- of regelgeving de taak ontleent om de luchthaveninfrastructuur te beheren en de activiteiten van de verschillende op de luchthaven of in het desbetreffende luchthavensysteem aanwezige ondernemingen te coördineren en te controleren;
- d) gebruiker van een luchthaven; iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die vanaf of naar de desbetreffende luchthaven door de lucht passagiers, post en/of vracht vervoert;
- e) grondafhandeling: de diensten die op een luchthaven aan een gebruiker worden verleend, zoals beschreven in de bijlage;
- f) zelfafhandeling: situatie waarbij een gebruiker zichzelf rechtstreeks een of meer categorieën afhandelingsdiensten verleent en met derden geen enkel contract, hoe ook genaamd, dat de verlening van dergelijke diensten tot doel heeft, afsluit. Voor de toepassing van deze definitie worden gebruikers onderling niet als derden aangemerkt:
- als de één een meerderheidsbelang in de ander heeft, of
  - als eenzelfde entiteit in elk van beide een meerderheidsbelang heeft;
- g) verlener van grondafhandelingsdiensten: iedere natuurlijke of rechtspersoon die aan derden een of meer categorieën grondafhandelingsdiensten verleent.

Artikel 3

De luchthavenbeheerder

1. Wanneer het beheer en de exploitatie van een luchthaven of van een luchthavensysteem niet bij één beheerder maar bij verschillende afzonderlijke beheerders berusten, wordt elk van dezen voor de toepassing van deze richtlijn geacht deel uit te maken van de luchthavenbeheerder.
2. Wanneer er voor verscheidene luchthavens of luchthavensystemen slechts één enkele luchthavenbeheerder bestaat, wordt elk van deze luchthavens of luchthavensystemen voor de toepassing van deze richtlijn afzonderlijk in aanmerking genomen.
3. Indien de luchthavenbeheerders onder toezicht of zeggenschap van een nationale overheidsinstantie staan, dient deze instantie, in het kader van de wettelijke verplichtingen die op haar rusten, toe te zien op de toepassing van deze richtlijn.

Artikel 4

Scheiding van activiteiten

1. De beheerder van een luchthaven, de gebruiker of de dienstverlener die grondafhandelingsdiensten verleent,

dient een overeenkomstig de heersende handelspraktijk strikte boekhoudkundige scheiding aan te brengen tussen de aan de levering van deze diensten verbonden activiteiten en zijn overige activiteiten.

2. Op de naleving van deze boekhoudkundige scheiding moet worden toegezien door een door de Lid-Staat aan te wijzen onafhankelijke controleur.

Deze moet er met name op toezien dat er geen geldstroom vloeit tussen de activiteit van de luchthavenbeheerder als luchthavenautoriteit en zijn grondafhandelingsdiensten.

Artikel 5

Het Gebruikerscomité

Uiterlijk twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen om voor elk van de bedoelde luchthavens een uit vertegenwoordigers van de gebruikers of uit representatieve gebruiksorganisaties samengesteld comité op te richten, met dien verstande dat elke gebruiker het recht heeft in het comité zitting te nemen of desgewenst zich daar te laten vertegenwoordigen door een organisatie die hij met deze taak belast.

Artikel 6

Afhandelingsdiensten ten behoeve van derden

1. De Lid-Staten nemen overeenkomstig de voorschriften van artikel 1 de noodzakelijke maatregelen om de verlener van grondafhandelingsdiensten vrije toegang tot de markt voor de verlening van grondafhandelingsdiensten aan derden te waarborgen.

De Lid-Staten kunnen eisen dat de verlener van grondafhandelingsdiensten in de Gemeenschap zijn gevestigd.

2. De Lid-Staten kunnen het aantal dienstverleners beperken aan wie wordt toegestaan de volgende grondafhandelingsdiensten te verlenen:

- bagageafhandeling;
- platformafhandeling;
- brandstof- en olielevering;
- vracht- en postafhandeling voor wat betreft de fysieke afhandeling van vracht en post tussen het luchthavengebouw en het vliegtuig, zowel bij aankomst en vertrek als bij transitvluchten.

Zij kunnen dit aantal per categorie diensten echter niet tot minder dan twee beperken.

3. Bovendien mag vanaf 1 januari 2001 ten minste één van deze erkende dienstverleners niet rechtstreeks of onrechtstreeks onder de zeggenschap vallen van:

- de luchthavenbeheerder;

- een gebruiker die in de loop van het jaar voorafgaande aan dat waarin die dienstverleners worden geselecteerd, meer dan 25 % van de op de luchthaven geregistreerde passagiers of vracht heeft vervoerd,
- een entiteit die rechtstreeks of onrechtstreeks zeggenschap uitoefent over of onder de zeggenschap valt van deze luchthavenbeheerder of van een dergelijke gebruiker.

Uiterlijk op 1 juli 2000 kan een Lid-Staat echter verzoeken om de in dit lid vervatte verplichting met één extra termijn tot en met 31 december 2002 uit te stellen.

Bijgestaan door het Comité van artikel 10 bestudeert de Commissie dit verzoek, en besluit zij om het al dan niet in te willigen, rekening houdende met de ontwikkeling van de sector en in het bijzonder met de situatie op qua verkeersomvang en -kenmerken vergelijkbare luchthavens.

4. Wanneer zij het aantal toegestane dienstverleners met toepassing van lid 2 beperken, mogen de Lid-Staten niet verhinderen dat elke gebruiker van een luchthaven, ongeacht het deel van de luchthaven dat aan hem is toegewezen, voor elke categorie grondafhandelingsdiensten waarvoor een beperking geldt, de keuze heeft tussen ten minste twee verleners van grondafhandelingsdiensten, onder de in de leden 2 en 3 bepaalde voorwaarden.

Artikel 7

Zelfafhandeling

1. De Lid-Staten nemen overeenkomstig de voorschriften van artikel 1 de nodige maatregelen om het vrij verrichten van zelfafhandelingsdiensten te waarborgen.

2. Voor de volgende categorieën afhandelingsdiensten:

- bagageafhandeling,
- platformafhandeling,
- brandstof- en olielevering,
- vracht- en postafhandeling voor wat betreft de fysieke afhandeling van vracht en post tussen het luchthavengebouw en het vliegtuig, zowel bij aankomst en vertrek als bij transitvluchten,

kunnen de Lid-Staten evenwel zelfafhandeling voor ten minste twee gebruikers reserveren, mits deze op basis van relevante, objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria worden geselecteerd.

Artikel 8

Gecentraliseerde infrastructuurvoorzieningen

1. Onverminderd de toepassing van de artikelen 6 en 7 kunnen de Lid-Staten hetzij aan de luchthavenbeheerder, hetzij aan een andere entiteit het beheer voorbehouden

van de gecentraliseerde infrastructuurvoorzieningen die bestemd zijn voor het verlenen van grondafhandelingsdiensten en die wegens hun complexiteit, kosten of gevolgen voor het milieu niet kunnen worden verdeeld of opgesplitst, zoals de systemen voor het sorteren van bagage, ijsbestrijding, waterzuivering of brandstofdistributie. Zij kunnen het gebruik van deze infrastructuurvoorzieningen door de verleners van grondafhandelingsdiensten en door de gebruikers die voor zelfafhandeling zorgen, verplicht stellen.

2. De Lid-Staten zien erop toe dat deze infrastructuurvoorzieningen op transparante, objectieve en niet-discriminerende wijze worden beheerd en met name dat dit beheer geen belemmering vormt voor de toegang binnen de voor de toepassing van deze richtlijn gestelde grenzen, door de verleners van grondafhandelingsdiensten en de gebruikers die voor zelfafhandeling zorgen.

Artikel 9

Afwijkingen

1. Wanneer het op een luchthaven door specifieke belemmeringen wat de beschikbare ruimte of capaciteit betreft, met name wegens overconcentratie en de bezettingsgraad van de oppervlakte, onmogelijk is de markt en/of de uitoefening van zelfafhandeling open te stellen tot het door deze richtlijn voorgeschreven niveau, kan de betrokken Lid-Staat besluiten:

- a) het aantal dienstverleners voor elke andere categorie grondafhandelingsdiensten dan die welke in artikel 6, lid 2, worden bedoeld, te beperken; in dat geval gelden de bepalingen van artikel 6, leden 2 en 3;
- b) een of meer van de in artikel 6, lid 2, bedoelde categorieën grondafhandelingsdiensten voor één dienstverlener te reserveren;
- c) voor andere categorieën den bedoeld in artikel 7, lid 2, zelfafhandeling voor een beperkt aantal gebruikers te reserveren, mits deze op basis van relevante, objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria worden gekozen;
- d) zelfafhandeling voor de in artikel 7, lid 2, bedoelde categorieën grondafhandelingsdiensten te verbieden of tot één gebruiker te beperken.

2. Ieder uit hoofde van lid 1 genomen afwijkingsbesluit:

- a) vermeldt de categorie(ën) diensten waarvoor een afwijking wordt toegestaan en de specifieke belemmeringen wat de beschikbare ruimte of capaciteit betreft die de afwijking rechtvaardigen;
- b) gaat vergezeld van een plan van passende maatregelen dat erop gericht is deze belemmeringen weg te nemen.

Voorts mag de afwijking

- i) niet onnodig afbreuk doen aan de doelstellingen van deze richtlijn;
- ii) niet leiden tot concurrentievervalsingen tussen dienstverleners en/of gebruikers die zelfafhandeling verrichten;
- iii) geen grotere omvang hebben dan noodzakelijk.

3. De Lid-Staten stellen de Commissie ten minste drie maanden voordat een afwijking die zij op grond van lid 1 toekennen, van kracht wordt, van die afwijking en van de redenen die die afwijking rechtvaardigen, in kennis.

De Commissie publiceert in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een samenvatting van de besluiten die haar ter kennis zijn gebracht en nodigt de belanghebbende partijen uit zich kenbaar te maken.

4. De Commissie onderwerpt het door de Lid-Staat voorgelegde afwijkingsbesluit aan een grondig onderzoek. Daartoe maken een uitvoerige analyse van de situatie en de bestudering van de door de Lid-Staat gepresenteerde passende maatregelen het haar mogelijk na te gaan of de belemmeringen waarop de Lid-Staat zich beroept, bestaan en of het onmogelijk is de markt en/of de uitoefening van zelfafhandeling open te stellen tot het door deze richtlijn voorgeschreven niveau.

5. Na dit onderzoek en na raadpleging van de betrokken Lid-Staat kan de Commissie het besluit van de Lid-Staat goedkeuren, of zich daartegen verzetten indien zij van oordeel is dat de belemmeringen waarop de Lid-Staat zich beroept niet zijn vastgesteld of niet van die aard zijn dat zij een afwijking rechtvaardigen. Na overleg met de betrokken Lid-Staat kan de Commissie ook van de Lid-Staat verlangen de omvang van de afwijking aan te passen of de afwijking te beperken tot uitsluitend die delen van een luchthaven of luchthavensysteem waar de belemmeringen waarop de Lid-Staat zich beroept zijn vastgesteld.

Het besluit van de Commissie valt binnen drie maanden na de kennisgeving door de Lid-Staat en wordt bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

6. De door de Lid-Staten op grond van lid 1 toegekende afwijkingen mogen niet langer dan drie jaar gelden, behalve de afwijkingen die krachtens lid 1, onder b), zijn verleend. Uiterlijk drie maanden voor het verstrijken van dat tijdvak moet de Lid-Staat over elk verzoek om afwijking een nieuw besluit nemen waarvoor eveneens de in dit artikel vermelde procedure geldt.

De op grond van lid 1, onder b), toegekende afwijkingen mogen niet langer dan twee jaar gelden. Op basis van het bepaalde in lid 1 kan een Lid-Staat evenwel verzoeken om deze periode met nog eenmaal twee jaar te verlengen.

Bijgestaan door het Comité van artikel 10 neemt de Commissie een besluit over dit verzoek.

Artikel 10

Raadgevend Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Raadgevend Comité dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het Comité adviseert de Commissie over de toepassing van artikel 9.

3. Bovendien kan het Comité door de Commissie worden geraadpleegd over elk ander probleem met betrekking tot de toepassing van deze richtlijn.

4. Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 11

Selectie van dienstverleners

1. De Lid-Staten nemen de noodzakelijke maatregelen voor het organiseren van een selectieprocedure voor dienstverleners aan wie toestemming wordt verleend om op een luchthaven grondafhandelingsdiensten te verrichten, wanneer hun aantal in de in artikel 6, lid 2, of in artikel 9 bedoelde gevallen wordt beperkt. Bij deze procedure dienen de volgende beginselen te worden nageleefd:

- a) ingeval de Lid-Staten bepalen dat een taakomschrijving of technische specificaties moeten worden opgesteld waaraan deze dienstverleners moeten voldoen, worden deze taakomschrijving of deze specificaties na voorafgaande raadpleging van het Gebruikerscomité opgesteld. De in deze taakomschrijving of in deze technische specificaties vastgestelde selectiecriteria dienen relevant, objectief, transparant en niet-discriminerend te zijn.

Nadat hij de Commissie op de hoogte heeft gebracht, kan de betrokken Lid-Staat onder de standaardvoorwaarden of technische specificaties waaraan de dienstverleners moeten voldoen, de openbare-dienstverplichting opleggen voor de luchthavens die perifere gebieden of ontwikkelingsregio's bedienen die tot zijn grondgebied behoren en geen commercieel belang hebben, maar voor de betrokken Lid-Staat van kapitaal belang zijn;

- b) er moet worden aanbesteed, welke aanbesteding in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* wordt bekendgemaakt en waarop iedere geïnteresseerde dienstverlener mag inschrijven;

- c) de dienstverleners worden gekozen:

- i) na overleg met het Gebruikerscomité door de luchthavenbeheerder, indien deze

- geen soortgelijke grondafhandelingsdiensten verleent,
  - rechtstreeks noch onrechtstreeks zeggenschap heeft over een onderneming die dergelijke diensten verleent, en
  - geen enkel belang in een dergelijke onderneming heeft;
- ii) in de andere gevallen, door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, die onafhankelijk zijn van de luchthavenbeheerder, na overleg met het Gebruikerscomité, en met de luchthavenbeheerders;
- d) de dienstverleners worden geselecteerd voor maximaal zeven jaar;
- e) wanneer de dienstverlener zijn activiteit staakt vóór het verstrijken van het tijdvak waarvoor hij is geselecteerd, wordt volgens dezelfde procedure tot vervanging overgegaan.

2. Wanneer het aantal dienstverleners op grond van artikel 6, lid 2, of van artikel 9 wordt beperkt, kan de luchthavenbeheerder zelf grondafhandelingsdiensten verlenen, zonder dat hij aan de in lid 1 vastgestelde selectieprocedure wordt onderworpen. De beheerder mag een dienstverlenende onderneming, zonder deze aan die procedure te onderwerpen, toestemming geven om op de desbetreffende luchthaven grondafhandelingsdiensten te verlenen:

- indien hij rechtstreeks of indirect zeggenschap over deze onderneming heeft,
- indien deze onderneming rechtstreeks of indirect zeggenschap over de beheerder heeft.

3. De beheerder stelt het Gebruikerscomité in kennis van de overeenkomstig dit artikel genomen besluiten.

Artikel 12

Luchthavens op eilanden

In de context van de selectie van dienstverleners op een luchthaven overeenkomstig artikel 11, kan een Lid-Staat de verplichting tot openbare dienstverlening uitbreiden tot andere luchthavens op zijn grondgebied, op voorwaarde dat:

- deze luchthavens gelegen zijn op eilanden in dezelfde geografische regio,
- dergelijke luchthavens elk een verkeersvolume hebben van minstens 100 000 passagiersbewegingen per jaar, en
- een dergelijke uitbreiding wordt goedgekeurd door de Commissie, die wordt bijgestaan door het Comité van artikel 10.

Artikel 13

Overleg

De Lid-Staten vergewissen zich ervan dat een procedure van verplicht overleg over de toepassing van deze richtlijn tussen de luchthavenbeheerder, het Gebruikerscomité en de dienstverlenende ondernemingen wordt ingesteld. Dit overleg heeft met name betrekking op de prijzen van de diensten waarvoor ter toepassing van artikel 9, lid 1, onder b), een afwijking is toegekend, en op de organisatie van de levering hiervan. Dit overleg dient ten minste eenmaal per jaar plaats te vinden.

Artikel 14

Goedkeuring

1. De Lid-Staten kunnen de activiteit van een verlener van grondafhandelingsdiensten of een zelfafhandelende gebruiker op een luchthaven afhankelijk stellen van de goedkeuring door een overheidsinstantie die geen bindingen heeft met de luchthavenbeheerder.

De criteria voor het verlenen van deze goedkeuring dienen betrekking te hebben op de veiligheid of de beveiliging van de voorzieningen, luchtvaartuigen, installaties of personen, op de bescherming van het milieu, en op de relevante sociale wetgeving.

Ten aanzien van deze criteria dienen de volgende beginselen in acht te worden genomen:

- a) zij dienen op niet-discriminerende wijze op de verschillende dienstverleners en gebruikers te worden toegepast;
- b) zij dienen verband te houden met het nagestreefde doel;
- c) zij mogen niet leiden tot feitelijke vermindering van de toegang tot de markt of zelfafhandeling tot een lager niveau dan in deze richtlijn bepaald.

Deze criteria moeten openbaar worden gemaakt en de dienstverlener of zelfafhandelende gebruiker dient tevoren van de procedure voor het verlenen van goedkeuring in kennis te worden gesteld.

2. De goedkeuring mag slechts worden onthouden of ingetrokken, indien de verlenen van grondafhandelingsdiensten of de zelfafhandelende gebruiker om redenen die hem zijn aan te rekenen, niet voldoet aan de criteria van lid 1.

De redenen voor weigering of intrekking dienen aan de betrokken dienstverlener of de betrokken gebruiker en aan de beheerder ter kennis te worden gebracht.

*Artikel 15***Gedragregels**

De Lid-Staten kunnen, in voorkomend geval op voorstel van de luchthavenbeheerder:

- verbieden dat een dienstverlener zijn activiteiten uitoefent of dat een gebruiker voor zelfafhandeling zorgt, indien de betrokken dienstverlener of gebruiker de regels die zij hem hebben opgelegd om het goed functioneren van de luchthaven te waarborgen, niet naleeft.

Ten aanzien van deze regels dienen de volgende beginselen in acht te worden genomen:

- a) zij dienen op niet-discriminerende wijze op de verschillende dienstverleners en gebruikers te worden toegepast,
  - b) zij dienen verband te houden met het nagestreefde doel,
  - c) zij mogen niet leiden tot feitelijke vermindering van de toegang tot de markt of zelfafhandeling tot een lager niveau dan in deze richtlijn bepaald;
- met name de dienstverleners die afhandelingsdiensten op de luchthaven verrichten, verplichten om op billijke en niet-discriminerende wijze deel te nemen aan de vervulling van de verplichtingen tot het verlenen van openbare diensten waarin de nationale wet- of regelgeving voorziet, met name wat de waarborging van de continuïteit van de diensten betreft.

*Artikel 16***Toegang tot voorzieningen**

1. De Lid-Staten nemen de noodzakelijke maatregelen om de dienstverleners en de gebruikers die voor zelfafhandeling wensen te zorgen, de toegang tot de luchthavenvoorzieningen te garanderen, voor zover deze toegang voor hen noodzakelijk is om hun activiteiten uit te oefenen. Indien de luchthavenbeheerder of, in voorkomend geval, de overheidsinstantie of andere autoriteit waaronder hij ressorteert, ten aanzien van deze toegang voorwaarden stelt, dienen deze relevant, objectief, transparant en niet-discriminerend te zijn.

2. De voor grondafhandeling beschikbare ruimten op de luchthaven moeten worden verdeeld over de verschillende dienstverleners en de verschillende gebruikers die voor zelfafhandeling zorgen, met inbegrip van de nieuwkomers, voor zover dit nodig is voor het uitoefenen van hun rechten en teneinde een daadwerkelijke en eerlijke concurrentie te bewerkstelligen op basis van relevante, objectieve, transparante en niet-discriminerende regels en criteria.

3. Wanneer voor de toegang tot de luchthavenvoorzieningen een vergoeding moet worden betaald, wordt deze vastgesteld op basis van relevante, objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria.

*Artikel 17***Veiligheid en beveiliging**

De bepalingen van deze richtlijn laten de rechten en verplichtingen van de Lid-Staten op het gebied van openbare orde, veiligheid en beveiliging van de luchthavens onverlet.

*Artikel 18***Sociale bescherming en milieubescherming**

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van deze richtlijn en met inachtneming van de overige bepalingen van het Gemeenschapsrecht, kunnen de Lid-Staten de maatregelen nemen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de rechten van de werknemers en de bescherming van het milieu.

*Artikel 19***Naleving van nationale bepalingen**

De dienstverlener die op een luchthaven van een Lid-Staat een grondafhandelsactiviteit uitoefent, moet de voorschriften van de nationale wetgeving naleven die met de communautaire wetgeving verenigbaar zijn.

*Artikel 20***Wederkerigheid**

1. Onverminderd de internationale verbintenissen van de Gemeenschap, kan een Lid-Staat, wanneer blijkt dat een derde land ter zake van de toegang tot de markt voor grondafhandelingdiensten en zelfafhandeling:

- a) de dienstverleners en de zelfafhandelende gebruikers uit de Gemeenschap niet rechtens of in feite een vergelijkbare behandeling toekent als die welke door de Lid-Staten aan dienstverleners en zelfafhandelende gebruikers uit dat derde land wordt geboden, of
- b) niet rechtens of in feite aan de dienstverleners en zelfafhandelende gebruikers uit een Lid-Staat de nationale behandeling toekent, of
- c) rechtens of in feite aan de dienstverleners of zelfafhandelende gebruikers uit andere derde landen een gunstiger behandeling verleent dan die welke het aan dienstverleners en zelfafhandelende gebruikers van een Lid-Staat biedt,

de verplichtingen, voortvloeiend uit deze richtlijn, ten aanzien van de uit dat derde land afkomstige dienstverleners en gebruikers geheel of gedeeltelijk schorsen overeenkomstig het communautaire recht.

2. De betrokken Lid-Staat brengt elke schorsing of intrekking van rechten of verplichtingen ter kennis van de Commissie.

*Artikel 21***Recht van beroep**

De Lid-Staten of, in voorkomend geval, de beheerders zien erop toe dat elke partij die een rechtmatig belang heeft, het recht heeft in beroep te gaan tegen de individuele maatregelen of besluiten die zij nemen op grond van artikel 7, lid 2, en de artikelen 11 tot en met 16.

Dit recht van beroep moet kunnen worden uitgeoefend bij een nationale rechterlijke instantie of een overheidsinstantie die niet de bedoelde luchthavenbeheerder is en in voorkomend geval onafhankelijk is van de overheidsinstantie onder wier zeggenschap deze valt.

*Artikel 22***Informatierapport en herziening**

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van de informatie die zij nodig heeft om over de toepassing van deze richtlijn een rapport te kunnen opstellen.

Dit rapport, vergezeld van voorstellen tot herziening van de richtlijn, zal worden opgesteld binnen twee jaar na de in artikel 1 bedoelde data.

*Artikel 23***Tenuitvoerlegging**

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk een

jaar na de bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van nationaal recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 24***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 25

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te . . .

Voor de Raad

De Voorzitter

BIJLAGE

LIJST VAN GRONDAFHANDELINGSDIENSTEN

1. Administratieve grondafhandeling en supervisie omvat:
  - 1.1. vertegenwoordiging bij en contacten met de plaatselijke autoriteiten of enige andere persoon, het verrichten van betalingen voor rekening van de gebruiker en verstrekking van ruimten voor diens vertegenwoordigers;
  - 1.2. toezicht op de belading, berichten en telecommunicatie;
  - 1.3. verwerking, opslag, behandeling en administratie van de vracht;
  - 1.4. elke andere supervisedienst voor, gedurende of na de vlucht en elke andere door de gebruiker gevraagde administratieve dienst.
2. Passagiersafhandeling omvat elke vorm van assistentie van passagiers bij vertrek, bij aankomst, op doorreis, bij het overstappen binnen of buiten de luchthaven, met name bij de controle van de tickets en de reisdocumenten, de registratie van bagage en het vervoer hiervan tot aan de sorteersystemen.
3. De bagageafhandeling omvat de behandeling van bagage in de sorteerruimte, het sorteren hiervan, het voorbereiden voor vertrek, het laden op en uitladen uit de systemen die bestemd zijn om deze van het vliegtuig naar de sorteerruimte te brengen en omgekeerd, en het vervoer van bagage van de sorteerruimte tot in de distributieruimte.
4. Vracht- en postafhandeling omvat:
  - 4.1. voor vracht, zowel bij uitvoer als bij invoer of bij transit, de fysieke behandeling van de vracht, de behandeling van de bijbehorende documenten, de douaneformaliteiten en elke tussen partijen overeengekomen of door de omstandigheden vereiste conservatoire maatregel;
  - 4.2. voor post, zowel bij aankomst als bij vertrek, de fysieke behandeling van de post, de behandeling van de bijbehorende documenten en alle tussen partijen overeengekomen of door de omstandigheden vereiste conservatoire maatregelen.
5. Platformafhandeling omvat:
  - 5.1. het geleiden op de grond van het vliegtuig bij aankomst en bij vertrek (*);
  - 5.2. assistentie bij het parkeren van het vliegtuig en het verstrekken van de benodigde middelen (*);
  - 5.3. de verbindingen tussen het vliegtuig en de dienstverlener op het platform (*);
  - 5.4. het beladen en lossen van het vliegtuig, met inbegrip van het verstrekken en inzetten van de benodigde middelen, alsmede het vervoer van bemanning en passagiers tussen het vliegtuig en het luchthavengebouw, alsmede het vervoer van bagage tussen het vliegtuig en het luchthavengebouw;
  - 5.5. assistentie bij het taxiën van het vliegtuig en verstrekking van de hiervoor benodigde middelen;
  - 5.6. verplaatsing van het vliegtuig zowel bij aankomst als bij vertrek, de levering en de toepassing van de benodigde middelen;
  - 5.7. het vervoer, het inladen in het uitladen uit het vliegtuig van voedsel en dranken.
6. Vliegtuigservicing omvat:
  - 6.1. het schoonmaken van de buitenkant en de binnenkant van het vliegtuig, toilet- en waterservice;
  - 6.2. de klimaatregeling en de verwarming van de cabine, de verwijdering van sneeuw en ijs op het vliegtuig, het ijsvrij maken van het vliegtuig;
  - 6.3. de inrichting van de cabine met behulp van cabine-uitrusting en de opslag van die uitrusting.

(*) Voor zover deze diensten niet door de luchtverkeersdienst worden verzorgd.

7. Brandstof- en olielevering omvat:
    - 7.1. het organiseren en uitvoeren van het vol- en bijtanken van brandstof, met inbegrip van de opslag hiervan, het toezicht op de kwaliteit en kwantiteit van de leveringen;
    - 7.2. het voltanken met olie en andere vloeistoffen.
  8. Lijnonderhoud omvat:
    - 8.1. regelmatige handelingen vóór de vlucht;
    - 8.2. specifieke door de gebruiker verlangde handelingen;
    - 8.3. de levering en het beheer van het benodigde onderhoudsmaterieel en de reserveonderdelen;
    - 8.4. het aanvragen of reserveren van een plaats waar het vliegtuig kan worden geparkeerd en/of een hangar om het onderhoud te verrichten.
  9. Vluchtafhandeling en administratie van cabinepersoneel omvat:
    - 9.1. de voorbereiding van de vlucht op de luchthaven waarvan het vliegtuig vertrekt of op enige andere plaats;
    - 9.2. vluchtafhandeling, indien nodig met inbegrip van verandering van de vluchtroute;
    - 9.3. afhandeling na de vlucht;
    - 9.4. administratie van de bemanning.
  10. Grondtransportafhandeling omvat:
    - 10.1. het organiseren en uitvoeren van het vervoer van passagiers, bemanning, bagage, vracht en post tussen verschillende stationsgebouwen op dezelfde luchthaven, maar met uitzondering van enig transport tussen het vliegtuig en enig ander punt binnen dezelfde luchthaven;
    - 10.2. elk speciaal vervoer waarom door de gebruiker wordt verzocht.
  11. Catering omvat:
    - 11.1. de contacten met de leveranciers en de administratieve verwerking;
    - 11.2. het opslaan van voedsel, dranken en de voor het bereiden hiervan benodigde hulpmiddelen;
    - 11.3. het schoonmaken van het toebehoren;
    - 11.4. het voorbereiden en leveren van het materieel en de voedingsmiddelen.
-

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

Op 10 april 1995 heeft de Commissie bij de Raad een op artikel 84, lid 2, van het EG-Verdrag gebaseerd voorstel voor een richtlijn ingediend betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap ⁽¹⁾.

Het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hebben op 16 november 1995 ⁽²⁾, respectievelijk 13 september 1995 ⁽³⁾ advies uitgebracht.

In het licht van die adviezen heeft de Commissie een gewijzigd voorstel ingediend ⁽⁴⁾.

De Raad heeft op 28 maart 1996 zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld overeenkomstig artikel 189 C van het Verdrag.

II. DOEL VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel sluit aan bij de resolutie van de Raad van 24 oktober 1994 over de burgerluchtvaart in Europa ⁽⁵⁾ en bij de mededeling van de Commissie „Een betere toekomst voor de burgerluchtvaart in Europa”. Er wordt mee beoogd de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap vrijer te maken door de praktische regels daarvoor vast te stellen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

In het door de Raad aangenomen gemeenschappelijk standpunt zijn enkele van de amendementen van het Europees Parlement verwerkt. De Raad heeft evenwel een aantal andere amendementen van het Europees Parlement niet kunnen overnemen, met name de amendementen die de voorgenomen openstelling van de markt zouden kunnen belemmeren en de amendementen die buiten de context vallen van een richtlijn betreffende de grondafhandelingssector.

Aan de hand van de door het Europees Parlement aanbevolen amendementen op het Commissievoorstel wordt hieronder een overzicht gegeven van de verschillende situaties en van de wijzigingen die de Raad in het oorspronkelijke Commissievoorstel heeft aangebracht.

1. Ref. amendement nr. 1 — eerste overweging van het Commissievoorstel

In zijn gemeenschappelijk standpunt (eerste overweging) heeft de Raad dit amendement overgenomen en daarom de zinsnede „en aldus de economische en sociale vooruitgang duurzaam te bevorderen” toegevoegd.

2. Ref. amendement nr. 2 — tweede overweging

De Raad heeft met dit amendement geen rekening kunnen houden en heeft deze overweging, waarin een omschrijving wordt gegeven van het begrip „interne markt”, zelfs geschrapt in zijn gemeenschappelijk standpunt omdat zij niets toevoegt aan de tekst en er in het dispositief van de richtlijn geen overeenkomstige bepalingen zijn opgenomen.

⁽¹⁾ PB nr. C 142 van 8. 6. 1995, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. C 323 van 4. 12. 1995, blz. 94.

⁽³⁾ PB nr. C 301 van 13. 11. 1995, blz. 28.

⁽⁴⁾ Het gewijzigd voorstel zal binnenkort bij de Raad worden ingediend.

⁽⁵⁾ PB nr. C 309 van 5. 11. 1995, blz. 2.

3. Ref. amendementen nr. 3 en 4 — tweede overweging bis (nieuw) en achtste overweging bis (nieuw)

In het licht van de algemene opmerking over het standpunt van de Raad kon met deze amendementen geen rekening worden gehouden omdat zij buiten de context van de richtlijn vallen. Deze amendementen voorzagen in openbaarmaking door de Commissie van de resultaten van bepaalde studies over de sociale gevolgen van de richtlijn en over de luchthavenkosten.

4. Ref. vierde en vijfde overweging van het gemeenschappelijk standpunt

De Raad heeft op basis van de vijfde en de zesde overweging uit het Commissievoorstel de tekst van deze twee overwegingen aangepast, met dien verstande dat de verwijzing naar de essentiële bijdrage van de grondafhandelingsdiensten aan het doeltreffend gebruik van de luchthaveninfrastructuur werd gehandhaafd en dat wordt beklemtoond dat het toegankelijk maken van de markt zal bijdragen tot een verlaging van de exploitatiekosten van de luchtvaartmaatschappijen en een verbetering van de kwaliteit voor de gebruikers.

5. Ref. amendement nr. 5 — achtste overweging ter (nieuw)

De Raad heeft de geest van dit amendement overgenomen: de formulering waarvoor in het gemeenschappelijk standpunt is geopteerd (achtste overweging) leunt nauw aan bij de door het Europees Parlement voorgestelde formulering.

6. Ref. amendement nr. 6 — negende overweging

De Raad heeft dit amendement, waarin werd benadrukt dat de luchthavens verantwoordelijk zijn voor alle besluiten, niet overgenomen, omdat het strijdig lijkt met het toegankelijk maken van de markt. De Raad heeft evenwel de formulering van deze negende overweging aangepast door op positieve wijze te verwijzen naar de geplande openstelling.

7. Ref. amendement nr. 7 — tiende overweging

De Raad heeft dit amendement niet overgenomen en heeft het niet nodig geacht de voorwaarden voor de toegang tot de markt vast te stellen. De Raad heeft evenwel de formulering van deze overweging (tiende overweging) in het gemeenschappelijk standpunt gewijzigd en beklemtoond dat de vrije toegang tot de grondafhandelingsmarkt geleidelijk tot stand moet worden gebracht en moet voldoen aan de eisen van de sector.

8. Ref. amendement nr. 8 — elfde overweging

De Raad heeft dit amendement niet overgenomen om de vrije toegang tot de markt niet te beperken. De Raad is namelijk van mening dat de door het Europees Parlement bedoelde belemmeringen niet op alle luchthavens aanwezig zijn en dat zij bovendien niet gelden voor alle categorieën grondafhandelingsdiensten.

9. Ref. twaalfde overweging van het gemeenschappelijk standpunt

De Raad heeft besloten om een verwijzing naar de luchthavenbeheerder in te lassen in plaats van een verwijzing naar de luchthavenautoriteiten.

10. Ref. amendement nr. 9 — dertiende overweging

De Raad heeft dit amendement niet overgenomen om misbruiken met betrekking tot bepaalde moeilijk op te splitsen diensten te vermijden. In het gemeenschappelijk standpunt (dertiende overweging) heeft de Raad het verkieslijk geacht de verwijzing naar de „veiligheid” te vervangen door een verwijzing naar de „invloed op het milieu”, zulks om te zorgen voor overeenstemming met het dispositief.

11. Ref. veertiende overweging van het gemeenschappelijk standpunt

De Raad heeft besloten om in fine van deze overweging de termen „relevant, objectief, transparant en niet-discriminerend” in te lassen.

12. Ref. vijftiende overweging van het gemeenschappelijk standpunt

De Raad heeft besloten om na de verwijzing naar de goedkeuring van de beperkingen door de Commissie de uitdrukking „bijgestaan door een raadgevend comité” in te lassen.

13. Ref. amendement nr. 10 — zestiende overweging

De Raad heeft dit amendement niet kunnen overnemen, omdat de selectieprocedure alleen moet worden toegepast wanneer het aantal dienstverleners door de Lid-Staat wordt beperkt.

De Raad heeft besloten om in de tweede zin van deze overweging de zinsnede „dat het dienstig is de gebruikers bij deze selectie te betrekken” te vervangen door „dat de gebruikers bij die keuze moeten worden geraadpleegd”.

14. Ref. zeventiende overweging van het gemeenschappelijk standpunt

De Raad heeft besloten om de uitdrukking „hun deelneming aan de selectie van de erkende dienstverleners” te vervangen door „raadpleging van de gebruikers bij de keuze van de gemachtigde dienstverleners”, zulks met het oog op overeenstemming met het dispositief (artikel 11).

15. Ref. achttiende overweging van het gemeenschappelijk standpunt

De Raad heeft besloten om deze overweging op te nemen om te zorgen voor overeenstemming met artikel 12 van het dispositief.

16. Ref. amendement nr. 11 — negentiende overweging

Gememoreerd zij dat de luchthavenbeheerder in het dispositief van het gemeenschappelijk standpunt een boekhoudkundige scheiding moet invoeren in plaats van een „strikt onderscheid” tussen zijn activiteiten als luchthavenbeheerder en als verleners van afhandelingsdiensten. In de overwegingen is bijgevolg sprake van een boekhoudkundige scheiding.

Het amendement is overgenomen in die zin dat de boekhoudkundige scheiding in het gemeenschappelijk standpunt wordt uitgebreid tot alle verleners van grondafhandelingsdiensten aan derden (21e overweging).

17. Ref. twintigste overweging van het gemeenschappelijk standpunt

De Raad heeft besloten deze twintigste overweging in te lassen conform het dispositief (artikel 4, lid 2).

18. Ref. amendement nr. 12 — 21e overweging bis (nieuw)

De tekst van dit amendement is door de Raad niet overgenomen. In de 24e overweging (nieuw) van het gemeenschappelijk standpunt staat evenwel overeenkomstig artikel 18 dat de Lid-Staten de bevoegdheid moeten behouden om voor het personeel van de bedrijven die grondafhandelingsdiensten verlenen, een adequate sociale bescherming te garanderen.

19. Ref. amendement nr. 13 — 21e overweging ter (nieuw)

De Raad heeft dit amendement niet kunnen overnemen, gelet op het feit dat de harmonisatie van de sociale wetgeving van de Lid-Staten buiten het bestek van de richtlijn valt. Gememoreerd zij evenwel dat in de 22e overweging van het gemeenschappelijk standpunt een verwijzing is opgenomen naar de naleving door de luchthavens van „de vigerende sociale regelgeving”. Een en ander is ook terug te vinden in de artikelen 14 en 18 van het dispositief.

20. Ref. 23e overweging van het gemeenschappelijk standpunt

Overeenkomstig het dispositief (artikelen 15 en 16) is de formulering van de 21e overweging van het Commissievoorstel aangepast.

21. Ref. amendement nr. 14 — 22e overweging

Dit amendement is door de Raad overgenomen. De Raad heeft bovendien aan deze overweging (25e) de volgende tekst toegevoegd:

„... of voor een reële en eerlijke concurrentie...; dat die toegang evenwel aanleiding mag geven tot het innen van een vergoeding.” (artikel 16, lid 3).

22. Ref. amendement nr. 15 — 23e overweging

Dit amendement is door de Raad overgenomen. Het gemeenschappelijk standpunt bepaalt namelijk dat een Lid-Staat bij het ontbreken van wederkerigheid de door de richtlijn aan dienstverleners en gebruikers uit derde landen verleende rechten kan opschorten (26e overweging).

23. Ref. 27e overweging van het gemeenschappelijk standpunt

De Raad heeft besloten om deze overweging inzake de toepassing van de richtlijn op de luchthaven van Gibraltar op te nemen om te zorgen voor overeenstemming met artikel 1, leden 5 en 6.

24. Ref. amendement nr. 16 — artikel 1, punt 6

De Raad heeft dit amendement niet aanvaard. De door het Parlement voorgestelde idee is echter verwerkt in de definitie van het begrip „luchthavenbeheerder” in artikel 2 van het gemeenschappelijk standpunt, in een formulering die meer passend wordt geacht.

Gememoreerd zij dat artikel 2 van het Commissievoorstel („toepassingsgebied”) met het oog op een betere structurering van het dispositief, artikel 1 van het gemeenschappelijk standpunt is geworden. Artikel 2 van het gemeenschappelijk standpunt behelst derhalve de definities die in het Commissievoorstel in artikel 1 waren opgenomen.

De Raad heeft besloten om ook het begrip „luchthaven” te definiëren en verbeteringen aan te brengen in de formulering van de volgende definities:

— „luchthavensysteem”: definitie overgenomen uit bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2408/92;

— „zelfafhandeling”: aan deze definitie is de volgende precisering toegevoegd:

„Voor de toepassing van deze definitie worden gebruikers onderling niet als derden aangemerkt:

— als de één een meerderheidsbelang in de ander heeft, of

— als eenzelfde entiteit in elk van beide een meerderheidsbelang heeft;”.

25. Ref. amendement nr. 37 — artikel 2

Artikel 2 van het Commissievoorstel is artikel 1 van het gemeenschappelijk standpunt geworden en heeft betrekking op de toepassingsdata en de minimumdrempels. De Raad heeft geopteerd voor een formule van geleidelijke openstelling waarbij rekening wordt gehouden met de verkeersomvang van de luchthaven en de dienstencategorieën. De praktische regels en het tijdschema voor de vrije toegang tot de markt verschillen naargelang het gaat om:

i) *zelfafhandeling*: alle voor commercieel verkeer opengestelde luchthavens dienen met ingang van 1 januari 1998 vrije toegang te waarborgen tot alle volledig geliberaliseerde afhandelingsdiensten ongeacht hun verkeersomvang. Voor wat betreft de diensten waarvoor de Lid-Staat de toegang kan beperken, is de vrije toegang tot de markt pas verplicht met ingang van 1 januari 1998 voor de luchthavens met een jaarlijkse verkeersomvang van ten minste 1 miljoen passagiers of 25 000 ton vracht;

ii) *afhandelingsdiensten ten behoeve van derden*: de vrije toegang tot de markt moet met ingang van 1 januari 1999 gewaarborgd zijn voor alle communautaire luchthavens met een jaarlijkse verkeersomvang van ten minste 3 miljoen passagiers (2 miljoen voor de luchthavens met seizoengebonden of toeristisch verkeer). De vrije toegang tot de markt voor de grondafhandelingsdiensten op luchthavens met

een jaarlijkse verkeersomvang tussen 2 en 3 miljoen passagiers dient daarentegen pas vanaf 1 januari 2001 gewaarborgd te zijn. Op het gebied van de dienstverlening aan derden wordt voortaan geen onderscheid meer gemaakt tussen terminaldiensten en platformafhandeling.

Over de in het gemeenschappelijk standpunt opgenomen compromisoplossing is in de Raadsinstanties langdurig gedebatteerd, teneinde een passend niveau van toegang mogelijk te maken na de inwerkingtreding van de eengemaakte luchtvaartmarkt en zelfs met het oog op de aanneming van het derde liberalisatiepakket op luchtvaartgebied.

De Raad heeft besloten om in artikel 1 van het gemeenschappelijk standpunt twee nieuwe leden 5 en 6 op te nemen betreffende de toepassing van de richtlijn op de luchthaven van Gibraltar.

26. Ref. amendement nr. 17 — artikel 3, lid 1

Dit amendement was voor de Raad niet aanvaardbaar. Om rekening te houden met de suggestie van het Europees Parlement is in artikel 3, lid 1, nu wel opgenomen dat wanneer het beheer en de exploitatie van een luchthaven of van een luchthavensysteem niet bij één beheerder maar bij verschillende afzonderlijke beheerders berusten, elk van deze beheerders voor de toepassing van deze richtlijn geacht wordt deel uit te maken van de luchthavenbeheerder.

De Raad heeft besloten om de tekst van lid 3 te verduidelijken door erin te vermelden dat indien de luchthavenbeheerders onder toezicht of zeggenschap van een nationale overheidsinstantie staan, deze instantie in het kader van de wettelijke verplichtingen die op haar rusten, dient toe te zien op de toepassing van de richtlijn.

27. Ref. amendementen nr. 38 en 18 — artikel 4, lid 2, respectievelijk lid 3

De Raad heeft zich achter deze amendementen geschaard. Artikel 4, leden 1 en 2, van het gemeenschappelijk standpunt voorziet namelijk in een boekhoudkundige scheiding tussen de aan de verlening van afhandelingsdiensten verbonden activiteiten en de overige activiteiten van de luchthavenbeheerder, de gebruiker of de dienstverlener. Het gemeenschappelijk standpunt bepaalt voorts dat de Lid-Staat een onafhankelijke controleur moet aanwijzen die er met name op moet toezien dat er geen geldstroom vloeit tussen de activiteit van de luchthavenbeheerder als luchthavenautoriteit en zijn grondafhandelingsdiensten, zoals door het Europees Parlement in zijn amendementen was voorgesteld.

28. Ref. amendement nr. 19 — artikel 4 bis (nieuw)

De Raad heeft dit amendement niet kunnen overnemen, omdat sociale vraagstukken onder de artikelen 14 en 18 van het gemeenschappelijk standpunt vallen.

29. Ref. amendement nr. 20 — artikel 5

Dit amendement is door de Raad niet overgenomen. De Raad heeft evenwel geopteerd voor een eenvoudige formulering van dit artikel, zodat het Gebruikerscomité in de praktijk operationeler wordt.

30. Ref. amendement nr. 21 — artikel 6, leden 1 en 2, eerste alinea

In artikel 6 van het gemeenschappelijk standpunt heeft de Raad de mogelijkheid ingebouwd om het aantal dienstverleners te beperken voor een aantal categorieën diensten ten behoeve van derden, namelijk: bagageafhandeling, platformafhandeling, brandstof- en olielevering en vracht- en postafhandeling. De Raad heeft besloten dat de Lid-Staten het aantal dienstverleners kunnen beperken tot niet minder dan twee. In dat geval dient met ingang van 1 januari 2001 ten minste één van deze dienstverleners volledig onafhankelijk te zijn van de luchthavenbeheerder en van de dominante luchtvaartmaatschappij op de betrokken luchthaven. Op verzoek van een Lid-Staat kan de Commissie die verplichting opschorten tot uiterlijk 31 december 2002, rekening houdend met de situatie op vergelijkbare luchthavens. De Raad heeft de door

het Parlement in amendement nr. 21 voorgestelde termijn van drie jaar voor de volledige openstelling van de markt voor afhandelingsdiensten aan derden overgenomen, met eventueel een eenmalige verlenging in naar behoren gerechtvaardigde gevallen.

31. Ref. amendement nr. 22 — artikel 7, lid 2

In het licht van het bepaalde in artikel 1, lid 1, onder a) en b), van het gemeenschappelijk standpunt, heeft de Raad bepaald dat de toegang tot de zelfafhandeling met ingang van 1 januari 1998 volledig vrij moet zijn. De Raad heeft dit amendement overgenomen voor wat betreft een eventuele beperking van de zelfafhandeling tot ten minste twee gebruikers voor de in artikel 6, lid 2, bedoelde diensten.

32. Ref. amendement nr. 23 — artikel 8

De Raad heeft de geest van lid 1 van dit amendement betreffende gecentraliseerde infrastructuurvoorzieningen grotendeels overgenomen door in het gemeenschappelijk standpunt criteria ter zake op te nemen en door deze centralisatie uit te breiden tot het beheer. Het laatste deel van dit amendement, dat slaat op de betaling van een vergoeding, is overgenomen in artikel 16, lid 3, betreffende de toegang tot de installaties.

33. Ref. amendement nr. 24 — artikel 9

De Raad heeft lid 1 van dit amendement overgenomen door de specifieke belemmeringen wat de beschikbare ruimte of capaciteit betreft, te preciseren en door een bepaling op te nemen waardoor zelfafhandeling voor de in artikel 7, lid 2, bedoelde categorieën afhandelingsdiensten kan worden verboden of beperkt tot één gebruiker (artikel 9, lid 1, onder c) en d)). De Raad heeft tevens aan artikel 9 van het gemeenschappelijk standpunt een lid 2 toegevoegd waarin de criteria worden omschreven die voor de toepassing van artikel 9, lid 1, moeten worden gehanteerd, rekening houdend met lid 2 van het amendement. Lid 3 van het amendement is door de Raad niet overgenomen omdat het gebruikelijk is dat aan elke belanghebbende partij de mogelijkheid wordt geboden om zich kenbaar te maken. Artikel 9, leden 4 en 5, van het gemeenschappelijk standpunt voorziet in een striktere procedure voor wat betreft het grondig onderzoek van het afwijkingsbesluit. Met betrekking tot lid 6 van dit amendement heeft de Raad voorzien in eventuele afwijkingen van de algemene regel dat de afwijkingen gelden voor een periode van drie jaar. Het gemeenschappelijk standpunt voorziet namelijk in afwijkingen voor de luchthavens waar de verleners van grondafhandelingsdiensten aan derden thans een monopoliepositie bekleden (artikel 9, lid 1, onder b)). Die luchthavens kunnen een extra termijn van twee jaar krijgen, tot 1 januari 2001.

Na afloop van die termijn van twee jaar brengt de Commissie, ter zake bijgestaan door een raadgevend comité van de Lid-Staten, advies uit over de situatie en besluit zij in voorkomend geval om de afwijking te verlengen voor een eenmalige periode van twee jaar, die uiterlijk op 31 december 2002 dient te verstrijken.

34. Ref. artikel 10 van het gemeenschappelijk standpunt

De Raad heeft besloten om in dit artikel bepalingen op te nemen betreffende de werking en de samenstelling van het raadgevend comité dat de Commissie moet bijstaan, met name voor de toepassing van artikel 9 betreffende de afwijkingen.

35. Ref. amendement nr. 25 — artikel 10, lid 1

Dit amendement kon niet worden overgenomen, omdat artikel 11 van het gemeenschappelijk standpunt voor de keuze van de dienstverleners voorziet in een zeer evenwichtige transparante en niet-discriminerende procedure. Gememoreerd zij tevens dat de Raad in artikel 18 van het gemeenschappelijk standpunt bepaalt dat de Lid-Staten, onverminderd de toepassing van de bepalingen van de richtlijn en met inachtneming van de overige bepalingen van het Gemeenschapsrecht, maatregelen kunnen nemen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de rechten van de werknemers en de bescherming van het milieu. Bovendien stipuleert artikel 17 van het

gemeenschappelijk standpunt dat de bepalingen van de richtlijn de rechten en verplichtingen van de Lid-Staten op het gebied van openbare orde, veiligheid en beveiliging van de luchthavens onverlet laten.

36. Ref. amendement nr. 26 — artikel 11, lid 1

De Raad heeft dit amendement niet kunnen overnemen. Artikel 13 van het gemeenschappelijk standpunt voorziet in overleg en de kwestie van de vergoedingen is geregeld in artikel 16, lid 3, van het gemeenschappelijk standpunt.

De Raad heeft besloten om de raadgevende rol van het Gebruikerscomité te verduidelijken (artikel 11, lid 1, onder c), ii), van het gemeenschappelijk standpunt), en om aan deze bepaling een lid 3 toe te voegen dat stipuleert dat de luchthavenbeheerder het Gebruikerscomité in kennis stelt van de overeenkomstig dat artikel genomen besluiten.

37. Ref. artikel 12 van het gemeenschappelijk standpunt

Om het bijzondere geval te regelen van luchthavens die op eilanden zijn gelegen, stipuleert de Raad in dit artikel van het gemeenschappelijk standpunt dat een Lid-Staat in de context van de selectie van dienstverleners op een luchthaven overeenkomstig artikel 11, de verplichting tot openbare dienstverlening kan uitbreiden tot andere luchthavens op zijn grondgebied, op voorwaarde dat:

- deze luchthavens gelegen zijn op eilanden in dezelfde geografische regio,
- dergelijke luchthavens elk een verkeersvolume hebben van minstens 100 000 passagiersbewegingen per jaar, en
- een dergelijke uitbreiding wordt goedgekeurd door de Commissie, die wordt bijgestaan door het Comité van artikel 10.

38. Ref. amendement nr. 27 — artikel 12

De Raad heeft dit amendement niet overgenomen. Aanvaarding van bepalingen die verder gaan dan veiligheid of beveiliging zou het gevaar van een beperking van de vrije toegang tot de markt kunnen inhouden. De Raad heeft evenwel in zijn gemeenschappelijk standpunt (artikel 14) bepaald dat de criteria voor het verlenen van de goedkeuring betrekking moeten hebben op de relevante sociale wetgeving en dat bovendien de redenen voor een eventuele weigering aan de betrokken dienstverlener of de betrokken gebruiker en aan de beheerder ter kennis moeten worden gebracht.

39. Ref. amendement nr. 28 — artikel 13, lid 1, tweede alinea, punten c) bis, c) ter en c) quater (nieuw)

De Raad heeft de geest van dit amendement overgenomen in de artikelen 17, 18 en 19 van het gemeenschappelijk standpunt.

40. Ref. amendement nr. 29 — artikel 14, lid 3

Dit amendement is grotendeels verwerkt in artikel 16 van het gemeenschappelijk standpunt. Voor wat betreft de raadpleging van het Gebruikerscomité bij de vaststelling van de vergoedingen, zie de opmerkingen betreffende amendement nr. 26.

41. Ref. amendement nr. 30 — artikel 15 bis (nieuw)

De Raad heeft dit amendement niet opgenomen in zijn gemeenschappelijk standpunt omdat het bijzonder omslachtige criteria betreffende „gediplomeerde vliegtuigafhandelaars” behelst.

42. Ref. amendement nr. 31 — artikel 15 ter (nieuw)

De Raad heeft dit amendement niet overgenomen omdat het aanleiding zou kunnen geven tot het opleggen van onrealistische voorwaarden bovenop de garanties waarin het gemeenschappelijk standpunt voorziet op het stuk van de veiligheid en de beveiliging (artikel 17).

43. Ref. amendement nr. 32 — artikel 17, eerste alinea

De Raad heeft dit amendement niet kunnen overnemen. Artikel 21 van het gemeenschappelijk standpunt voorziet evenwel in een recht van beroep tegen de individuele maatregelen of besluiten die worden genomen op grond van artikel 7, lid 2, en de artikelen 11 tot en met 16.

44. Ref. amendement nr. 33 — artikel 19, eerste alinea

Artikel 23 van het gemeenschappelijk standpunt van de Raad bepaalt dat de Lid-Staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om uiterlijk een jaar na de bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* aan de richtlijn te voldoen en dat zij de Commissie daarvan onverwijld in kennis stellen. Wanneer de Lid-Staten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de richtlijn verwezen of wordt daarnaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen.

45. Ref. amendement nr. 34 en 35 — artikelen 19 bis en 19 ter (nieuw)

De Raad heeft deze amendementen niet overgenomen. In artikel 14 (Goedkeuring) en artikel 18 (Sociale bescherming en milieubescherming) van het gemeenschappelijk standpunt wordt de naleving van de relevante sociale wetgeving door de dienstverleners of de gebruikers van de grondafhandelingsdiensten gewaarborgd. Die artikelen bieden de Lid-Staten tevens de mogelijkheid om de noodzakelijke maatregelen te treffen om de bescherming van de rechten van de werknemers en de milieubescherming te garanderen.

46. Ref. amendement nr. 36 — artikel 19 quater (nieuw)

Dit amendement kon door de Raad niet worden overgenomen, omdat de voorgestelde data voor een behoorlijk verslag onrealistisch zijn. Artikel 22 van het gemeenschappelijk standpunt stipuleert evenwel dat de Lid-Staten de Commissie in kennis stellen van de informatie die zij nodig heeft om over de toepassing van deze richtlijn een rapport te kunnen opstellen, en dat dit rapport, vergezeld van voorstellen tot herziening van de richtlijn, zal worden opgesteld binnen twee jaar na de in artikel 1 bedoelde data.

47. Ref. bijlage

De bijlage is bijgewerkt met inachtneming van de definities die worden toegepast door internationale organisaties op het gebied van de burgerluchtvaart en van de gangbare praktijken op de communautaire luchthavens.
